

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 265

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 26. septembris

Saturs	I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta	
	★ Padomes Regula (EK) Nr. 1405/2006 (2006. gada 18. septembris), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003	1
	★ Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2006 (2006. gada 18. septembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē	8
	Komisijas Regula (EK) Nr. 1407/2006 (2006. gada 25. septembris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	10
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1408/2006 (2006. gada 22. septembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Polijas karogu, zvejojot mencas ICES I un IIb zonā	12
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1409/2006 (2006. gada 22. septembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejojot mencas ICES I, II zonā (Norvēģijas ūdeņi)	14
	Komisijas Regula (EK) Nr. 1410/2006 (2006. gada 25. septembris), ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1002/2006 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2006./2007. saimnieciskajā gadā	16
	II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta	
	Komisija	
	2006/646/EK:	
	★ EK–Turcijas Muitas sadarbības komitejas Lēmums Nr. 1/2006 (2006. gada 26. septembris), ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus EK–Turcijas Asociācijas padomes Lēmumam Nr. 1/95	18
	2006/647/EK:	
	★ Komisijas Ieteikums (2006. gada 22. septembris) par saules enerģijas iedarbīgumu un ar to saistītajiem apgalvojumiem (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4089) ⁽¹⁾	39
	⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ	

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1405/2006

(2006. gada 18. septembris),

ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Dažu Egejas jūras salu īpašais ģeogrāfiskais novietojums rada papildu transporta izmaksas, piegādājot produktus, kas nepieciešami patēriņam, pārstrādei un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursi. Turklāt objektīvi faktori, ko rada to izolētība un nošķirtība, rada uzņēmējiem un ražotājiem papildu grūtības, kas būtiski apgrūtina viņu darbību. Dažos gadījumos uzņēmēji un ražotāji ir divkārt izolēti. Šos traucējumus var mazināt, pazeminot minēto nepieciešamo produktu cenu. Tādēļ ir lietderīgi ieviest īpašu piegādes kārtību, lai garantētu piegādi Egejas jūras salām un kompensētu papildu izmaksas, ko rada to nošķirtība, izolētība un attālais novietojums.
- (2) Egejas jūras salās novērotās problēmas pastiprina salu mazā platība. Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu efektivitāti, šie pasākumi būtu piemērojami tikai t.s. "nelielajām salām".
- (3) Kopienas politika par atbalstu vietējai ražošanai nelielajās Egejas jūras salās, kā noteikts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2019/93 (1993. gada 19. jūlijs), ar ko nelielajām Egejas jūras salām ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz konkrē-

tiem lauksaimniecības produktiem⁽¹⁾, skar daudzus produktus un to ražošanas, tirdzniecības un pārstrādes pasākumus. Šie pasākumi ir apliecinājuši savu efektivitāti un ir nodrošinājuši lauksaimniecisko darbību nepārtrauktību un attīstību. Kopienai būtu jāturpina atbalstīt ražošanu, kas ir nelielo Egejas jūras salu vides, sociālā un ekonomiskā līdzsvara pamatfaktors. Pieredze rāda, ka, tāpat kā attiecībā uz lauku attīstības politiku, ciešāka sadarbība ar vietējām varas iestādēm var palīdzēt mērķtiecīgāk pievērsties attiecīgo salu problēmām. Tādējādi būtu jāturpina piešķirt vietējās ražošanas atbalstu, izmantojot vispārēju programmu, kas izstrādāta vispiemērotākajā ģeogrāfiskajā līmenī, un šī programma Grieķijai būtu jāiesniedz Komisijai.

- (4) Lai sasniegtu mērķi pazemināt cenas nelielajās Egejas jūras salās un mazinātu papildu izmaksas, ko rada salu nošķirtība, izolētība un attālais novietojums, tajā pašā laikā saglabājot Kopienas produktu konkurētspēju, būtu jāpiešķir atbalsts par Kopienas izcelsmes produktu piegādi Egejas jūras nelielajām salām. Piešķirot šādu atbalstu, būtu jāņem vērā transporta papildu izmaksas uz Egejas jūras nelielajām salām un attiecībā uz lauksaimniecības izejvielām un pārstrādei paredzētiem produktiem papildu izmaksas, ko rada to izolētība un attālais novietojums.
- (5) Tā kā daudzumi, uz ko attiecas īpašā piegādes kārtība, ir ierobežoti atbilstīgi nelielo Egejas salu apgādes prasībām, minētā kārtība netraucē iekšējā tirgus normālu darbību. Turklāt īpašās piegādes kārtības ekonomiskajām priekšrocībām nebūtu jārada attiecīgo produktu tirdzniecības plūsmas novirzīšanās. Tādēļ būtu jāaizliedz šo produktu nosūtīšanu vai eksportu no nelielajām Egejas jūras salām. Tomēr šo produktu nosūtīšanu vai eksportu būtu jāatļauj, ja priekšrocības, ko rada īpašā piegādes kārtība, tiek atdzinātas, vai, attiecībā uz pārstrādes produktiem, tas dod iespēju veikt reģionālo tirdzniecību. Būtu jāņem vērā eksports uz trešām valstīm un attiecīgi būtu jāatļauj tradicionālo pārstrādes produktu eksports. Tāpat nebūtu jāpieņem ierobežojumi tradicionālajiem pārstrādes produktu sūtījumiem. Skaidrības labad šajā regulā būtu jāprecizē atskaites periods tradicionālā eksporta vai sūtījumu daudzumu noteikšanai.

⁽¹⁾ OV L 184, 27.7.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.).

- (6) Lai sasniegtu īpašās piegādes kārtības mērķus, pasākumu ekonomiskajām priekšrocībām ir jāatspoguļojas ražošanas izmaksās un cenu samazinājumā tiešajam patērētājam. Tādēļ šādas ekonomiskās priekšrocības būtu jāpiešķir vienīgi ar nosacījumu, ka tās faktiski nodod tālāk tiešajam patērētājam un tālāk jāveic attiecīgas pārbaudes.
- (7) Lai palīdzētu sasniegt nospraustos mērķus – attīstīt vietējo lauksaimniecisko ražošanu un lauksaimniecības produktu piegādi, būtu jāsaskaņo programmas izstrāde attiecībā uz piegādēm attiecīgajām salām, un Komisijas un Grieķijas partnerībai vajadzētu būt sistemātiskai. Tādēļ piegādes programma būtu jāizstrādā Grieķijas izraudzītām iestādēm un jāiesniedz Komisijai apstiprināšanai.
- (8) Būtu jāveicina, lai Egejas jūras nelielo salu lauksaimnieki piegādātu kvalitatīvus produktus un būtu jāpalīdz šādu produktu tirdzniecībā.
- (9) Lai mazinātu Egejas jūras nelielo salu lauksaimniecības specifiskās grūtības, ko rada to nošķirtība, izolētība un attālais novietojums, mazā platība, kalnainais reljefs, klimats un ekonomiskā atkarība no nedaudziem produktiem, var pieļaut atkāpi no Komisijas konsekvētās politikas neatļaut valsts darbības atbalstu Līguma I pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai.
- (10) Šīs regulas īstenošanai nebūtu jāapdraud tā īpašā atbalsta apjoms, ko līdz šim ir saņēmusas Egejas jūras nelielās salas. Lai Grieķija varētu veikt attiecīgos pasākumus, tās rīcībā arī turpmāk vajadzētu būt summai, kas ir līdzvērtīga atbalstam, ko Kopena jau ir piešķirusi atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 2019/93. Jaunā lauksaimnieciskās ražošanas atbalsta sistēma Egejas jūras nelielajās salās, kas izveidota ar šo regulu, būtu jākoordinē ar atbalstu, ko attiecībā uz līdzīgu ražošanu piemēro pārējā Kopienā, un tādēļ Regula (EEK) Nr. 2019/93 būtu jāatceļ.
- (11) Ievērojot subsidiaritātes principu un atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽¹⁾, ir lietderīgi īpašo Egejas jūras nelielajām salām paredzēto pasākumu pārvaldību nodot Grieķijai. Tādēļ minētos pasākumus var īstenot, izmantojot Komisijas apstiprināto atbalsta programmu, ko iesniegusi Grieķija.
- (12) Grieķija ir nolēmusi no 2006. gada 1. janvāra visai valstij piemērot vienreizēja maksājuma shēmu. Lai nodrošinātu Egejas jūras nelielajām salām paredzēto attiecīgo pasākumu koordināciju, Regula (EK) Nr. 1782/2003 būtu atbilstīgi jāgroza.
- (13) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
- (14) Šajā regulā paredzētā programma būtu jāuzsāk 2007. gada 1. janvārī. Tomēr, lai programmu varētu uzsākt minētajā datumā, Grieķijai un Komisijai būtu jāatļauj veikt visus sagatavošanās pasākumus laikposmā starp šīs regulas stāšanās spēkā un minētās programmas īstenošanas sākumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Piemērošanas joma un definīcija

1. Šī regula nosaka īpašus pasākumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā un lauksaimnieciskās ražošanas līdzekļiem, lai novērstu grūtības, kas rodas Egejas jūras nelielo salu īpašo apstākļu – nošķirtības un izolētības – dēļ.

2. Šajā regulā “nelielās salas” nozīmē jebkuru Egejas jūras salu, izņemot Krētas un Eibojas salu.

2. pants

Kopienas atbalsta programma

Tiek izveidota Kopienas atbalsta programma nelielajām salām. Tā ietver:

a) īpašu piegādes kārtību, kā paredzēts II nodaļā, un

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1156/2006 (OV L 208, 29.7.2006., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

b) īpašus pasākumus, lai palīdzētu vietējai lauksaimnieciskajai ražošanai, kā paredzēts III nodaļā.

II NODAĻA

ĪPAŠĀ PIEGĀDES KĀRTĪBA

3. pants

Piegādes bilances prognoze

1. Ar šo ievieš īpašu piegādes kārtību lauksaimniecības produktiem, kas nelielajās salās ir cilvēku patēriņa pirmās nepieciešamības preces, vai arī vajadzīgi citu produktu ražošanai vai ir lauksaimniecības resursi.

2. Tiek sagatavota piegādes bilances prognoze, kurā norāda 1. punktā minēto lauksaimniecības produktu daudzumu, kas vajadzīgs, lai katru gadu izpildītu piegādes prasības. Tādēļ piegādes bilances prognoze būtu jāizstrādā Grieķijas izraudzītām iestādēm un jāiesniedz Komisijai apstiprināšanai.

Atsevišķu bilances prognozi var izstrādāt iepakošanas un pārstrādes uzņēmumu vajadzībām, kuru produkti paredzēti vietējam tirgum, tradicionālajiem sūtījumiem uz pārējo Kopienų vai tradicionālajam eksportam uz trešām valstīm.

4. pants

Īpašās piegādes kārtības darbība

1. Atbalstu piešķir par 3. panta 1. punktā minēto produktu piegādi nelielajām salām.

Atbalsta apjomu nosaka, ņemot vērā papildu izmaksas, kas saistītas ar šo produktu tirdzniecību nelielajās salās un kuras aprēķina saistībā ar attālumu no parastajām nosūtīšanas ostām kontinentālajā Grieķijā un saistībā ar attālumu no tranzīta vai iekraušanas salu ostām līdz galamērķa salām.

2. Īstenojot īpašo piegādes kārtību, jo īpaši ņem vērā šādus aspektus:

a) nelielo salu īpašās vajadzības un precīzas kvalitātes prasības;

b) tradicionālās tirdzniecības plūsmas uz kontinentālās Grieķijas ostām un starp Egejas jūras salām;

c) piedāvātā atbalsta ekonomisko aspektu;

d) attiecīgā gadījumā, vajadzību neradīt šķēršļus vietējās produkcijas potenciālai attīstībai.

3. Īpašo piegādes kārtību piemēro tikai tad, ja ekonomiskās priekšrocības faktiski tiek nodotas tiešajam patērētājam.

5. pants

Eksports uz trešām valstīm un sūtījumi uz pārējo Kopienų

1. Produktus, uz kuriem attiecas īpašā piegādes kārtība, var eksportēt uz trešām valstīm vai nosūtīt uz pārējo Kopienų tikai, ievērojot nosacījumus, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šādos nosacījumos jo īpaši iekļauj tā atbalsta atlīdzinājums, kas saņemts saskaņā ar īpašo piegādes kārtību.

2. Eksports uz trešām valstīm vai nosūtīšana uz pārējo Kopienų ir iespējama attiecībā uz produktiem, kas pārstrādāti nelielajās salās no produktiem, kuriem ir piemērota īpašā piegādes kārtība, nepārsniedzot tradicionālā eksporta vai tradicionālo sūtījumu apjomu. Daudzumu, ko var eksportēt vai nosūtīt, precīzē saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šādi eksportētajiem produktiem nepiešķir eksporta kompensāciju.

6. pants

Sīki izstrādāti noteikumi īpašās kārtības piemērošanai

Saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai. Šajos noteikumos jo īpaši jānosaka nosacījumi, ar kādiem Grieķija var grozīt daudzumus un resursus, kas katru gadu tiek piešķirti dažādiem produktiem, kuri ir tiesīgi uz īpašo piegādes kārtību, un vajadzības gadījumā izstrādāt piegādes apliecību sistēmu.

III NODAĻA

VIETĒJO LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU ATBALSTA PASĀKUMI

7. pants

Atbalsta pasākumi

1. Atbalsta programmā ir pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vietējās lauksaimnieciskās ražošanas nepārtrauktību un attīstību nelielajās salās.

2. Atbalsta programma jāizstrādā ģeogrāfiskajā līmenī, ko Grieķija uzskata par visvairāk piemēroto. To sagatavo kompetentā iestāde, ko izraudzījusies Grieķija un kuru tā, apspriedusies ar kompetentām iestādēm un organizācijām attiecīgajā vietējā līmenī, iesniedz Komisijai apstiprināšanai.

8. pants

Saderība un konsekvence

1. Atbilstīgi atbalsta programmai veiktie pasākumi saskan ar Kopienas tiesību aktiem, un ir saderīgi ar citām Kopienas politikas jomām un pasākumiem, kas veikti šo politiku ieviešanā.

2. Atbalsta programmas pasākumi ir saderīgi ar pasākumiem, kas īstenoti saskaņā ar citiem kopējās lauksaimniecības politikas instrumentiem, un jo īpaši ar kopējām tirgus organizācijām, lauku attīstību, produktu kvalitāti, dzīvnieku labturību un vides aizsardzību.

Jo īpaši, nevienam pasākumam saskaņā ar šo nodaļu nevar finansēt kā:

- a) papildu atbalstu piemaksu režīmam vai atbalsta shēmu saskaņā ar kopējo tirgus organizāciju, izņemot īpašus gadījumus, kad to attaisno objektīvi kritēriji;
- b) atbalstu pētniecības projektiem, pasākumus pētniecības projektu atbalstam vai pasākumus, kuriem ir tiesības uz Kopienas finansējumu saskaņā ar Padomes Lēmumu 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁾;
- c) atbalstu pasākumiem Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽²⁾ darbības jomā.

9. pants

Atbalsta programmas saturs

Atbalsta programma var ietvert:

- a) skaitlisku pašreizējās lauksaimnieciskās ražošanas stāvokļa aprakstu, ņemot vērā pieejamo novērtējumu rezultātus, parādot attīstības atšķirības, nepilnības un potenciālu;

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/53/EK (OV L 29, 2.2.2006., 37. lpp.).

⁽²⁾ OV L 227, 21.10.2005., 1. lpp.

- b) ierosinātās stratēģijas, izvēlēto prioritāšu, programmas skaitlisko mērķu aprakstu un aplēsi, kas parāda gaidāmo ekonomisko, vides un sociālo ietekmi, tostarp ietekmi uz nodarbinātību;

- c) pasākumu īstenošanas grafiku un vispārēju provizorisku finanšu tabulu, kurā redzami izvietojamie resursi;

- d) pierādījumu, ka vairāki atbalsta programmas pasākumi ir saderīgi un saskaņoti, un uzraudzībai un novērtēšanai izmantojamos kritērijus;

- e) pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu efektīvu un pienācīgu atbalsta programmas īstenošanu, tostarp reklāmas, uzraudzības un novērtēšanas pasākumus un pārbaužu un administratīvo sodu noteikumus;

- f) tādas kompetentas iestādes izvirzīšanu, kas ir atbildīga par atbalsta programmas īstenošanu, kā arī attiecīgo līmeņu iestāžu vai asociēto iestāžu izvirzīšanu.

10. pants

Uzraudzība

Atbalsta programmas īstenošanas efektīvas uzraudzības nodrošināšanas procedūras un fiziskos un finansiālos rādītājus pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

PAPILDU PASĀKUMI

11. pants

Valsts atbalsts

1. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, uz kuriem attiecas Līguma 87., 88. un 89. pants, Komisija var atļaut darbības atbalstu šo produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības nozarēm, lai mazinātu specifiskās grūtības nelielo salu lauksaimniecībā, ko rada to nošķirtība, izolētība un attālais novietojums.

2. Grieķija var piešķirt papildu finansējumu atbalsta programmas īstenošanai. Šādā gadījumā Grieķija paziņo Komisijai par valsts atbalstu un Komisija saskaņā ar šo regulu to var apstiprināt kā atbalsta programmas daļu. Šādi paziņoto atbalstu uzskata par paziņojumu Līguma 88. panta 3. punkta pirmā teikuma nozīmē.

V NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

12. pants

Finanšu resursi

1. Šajā regulā paredzētie pasākumi uzskatāmi par intervences pasākumiem, kas ir paredzēti lauksaimniecības tirgu stabilizēšanai Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

2. Kopiena II un III nodaļā paredzētos pasākumus finansē maksimāli līdz EUR 23,93 miljoniem gadā.

3. Īpašajai piegādes kārtībai, kas minēta II nodaļā, gadā piešķirtā summa nedrīkst pārsniegt EUR 5,47 miljonus.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Atbalsta programmas projekts

1. Grieķija vēlākais līdz 2006. gada 31. oktobrim iesniedz Komisijai atbalsta programmas projektu 12. panta 2. un 3. punktā minētajā finansālajā apjomā.

Atbalsta programmas projektā ir prognozētās piegādes bilances projekts, kurā norādīti produkti, to daudzumi un Kopienas piegādes atbalsta summa, pievienojot vietējās ražošanas atbalsta programmas projektu.

2. Komisija saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru novērtē ierosināto atbalsta programmu un pieņem lēmumu par tās apstiprināšanu.

3. Atbalsta programmu uzsāk 2007. gada 1. janvārī.

14. pants

Īstenošanas noteikumi

Pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Tajos jo īpaši ietver:

⁽¹⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 320/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.).

a) nosacījumus, ar kādiem Grieķija var mainīt piegādes atbalsta daudzumus un līmeņus un atbalsta pasākumus vai to resursu sadali, kas piešķirti vietējās ražošanas atbalstam;

b) noteikumus attiecībā uz to pārbaudi un administratīvo sodu specifikāciju minimumu, kas Grieķijai ir jāpiemēro.

15. pants

Pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. pantu (turpmāk – "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

16. pants

Valsts pasākumi

Grieķija veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu, jo īpaši attiecībā uz pārbaudēm un administratīvajiem sodiem, un informē par to Komisiju.

17. pants

Paziņojumi un ziņojumi

1. Grieķija ne vēlāk kā līdz katra gada 15. februārim paziņo Komisijai par tās rīcībā nodotajām apropriācijām, ko tā paredzējusi izlietot atbalsta programmas īstenošanā turpmākajā gadā.

2. Grieķija vēlākais līdz katra gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu par iepriekšējā gadā īstenotajiem pasākumiem, kas paredzēti šajā regulā.

3. Komisija vēlākais līdz 2011. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārēju pārskatu, kurā norāda saskaņā ar šo regulu veikto darbību ietekmi, vajadzības gadījumā tam pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

18. pants**Atcelšana**

Ar šo no 2007. gada 1. janvāra atceļ Regulu (EEK) Nr. 2019/93.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar šīs regulas pielikumā esošo korelācijas tabulu.

19. pants**Pārejas posma pasākumi**

Saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija var pieņemt vajadzīgos pārejas posma pasākumus, lai nodrošinātu netraucētu pāreju no pasākumiem, kas paredzēti Regulā (EEK) Nr. 2019/93, uz pasākumiem, ko ievieš ar šo regulu.

20. pants**Regulas (EK) Nr. 1782/2003 grozījumi**

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi:

1) regulas 70. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“b) visus pārējos tiešos maksājumus, kas uzskaitīti VI pielikumā un pārskata periodā piešķirti lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās”;

b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Dalībvalstis 1. punktā minētos tiešos maksājumus piešķir 64. panta 2. punktā noteiktajā maksimālajā apjomā, ievērojot nosacījumus, kas noteikti IV sadaļas 3., 6. un 7.–13. nodaļā”;

2) regulas 71. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Neskarot 70. panta 2. punktu, pārejas posmā attiecīgā dalībvalsts piemēro katru tiešo maksājumu, kas minēts VI pielikumā, ievērojot nosacījumus, kas noteikti IV sadaļas 3., 6. un 7.–13. nodaļā, tādā budžeta maksimālajā apjomā, kas atbilst 41. pantā minēto tiešo maksājumu komponentam, kas noteikts saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

3) regulas I un VI pielikumā svīturo rindu attiecībā uz “Egejas jūras salām”.

21. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra. Tomēr 11., 13. un 14. pantu piemēro no tās spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 18. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA

PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Regula (EEK) Nr. 2019/93	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	4. panta 2. punkts
3. panta 3. punkts	4. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	5. panta 1. punkts
3. panta 5. punkts	5. panta 2. punkts
3.a panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
3.a panta 1. punkta b) apakšpunkts	12. panta 3. punkts
3.a panta 1. punkta c) apakšpunkts	4. panta 3. punkts un 14. panta b) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta d) apakšpunkts	6. pants
3.a panta 2. punkts	6. pants
5. pants	7. panta 1. punkts
6. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—
13.a pants	15. pants
14. pants	12. panta 1. punkts
14.a pants	16. pants
15. panta 1. punkts	17. panta 2. punkts
15. panta 2. punkts	17. panta 3. punkts
16. pants	21. pants

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1406/2006

(2006. gada 18. septembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 34. panta 1. punkta b) apakšpunktu Padomes Regulā (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾, summas, ko saņem vai atgūst saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1788/2003 ⁽³⁾, uzskata par piešķirtiem ieņēmumiem Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienai vispārējam budžetam ⁽⁴⁾, 18. panta nozīmē.

(2) Lai uzlabotu budžeta prognozēšanu un padarītu elastīgāku budžeta apsaimniekošanu, ir pareizi ar Regulu (EK) Nr. 1788/2003 ieviestu maksājumu darīt pieejamu budžeta gada sākumā. Tādēļ būtu jāparedz, ka maksājums jāveic ik gadu, starplaikā no 16. oktobra līdz 30. novembrim.

(3) Lai maksājums, kas dalībvalstīm jāmaksā par 2005./2006. gadu, būtu pieejams nākamā budžeta gada sākumā, der paredzēt, ka attiecīgais noteikums ir spēkā no 2006. gada 1. septembra.

(4) Piegādēm un tiešajai tirdzniecībai paredzētie references daudzumi, kas attiecās uz Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Poliju, Slovēniju un

Slovākiju (turpmāk – “jaunās dalībvalstis”), sākotnēji tika ietverti Regulas (EK) Nr. 1788/2003 I pielikuma f) tabulā. Pēc tam, kā arī ņemot vērā ražotāju lūgtos pārrēķinus, saskaņā ar minētās regulas 8. pantu Komisija minētos daudzumus pielāgoja katrai dalībvalstij.

(5) Attiecīgo valstu tiešajai tirdzniecībai paredzētie references daudzumi tika noteikti, pamatojoties uz stāvokli pirms jauno dalībvalstu pievienošanās. Pēc jauno dalībvalstu piensaimniecības nozares pārstrukturācijas un stingrāku higiēnas noteikumu pieņemšanas attiecībā uz tiešo tirdzniecību tomēr šķiet, ka individuālie ražotāji lielākoties nepiesakās uz tiešajai tirdzniecībai paredzētiem individuāliem references daudzumiem. Tādējādi ražotājiem atvēlētie, tiešajai tirdzniecībai paredzētie individuālie references daudzumi kopumā ir krietni mazāki par attiecīgo valstu pieņemtajiem references daudzumiem, un tādējādi nozīmīgi neizlietotie daudzumi paliek attiecīgo valstu krājumos tiešajai tirdzniecībai.

(6) Lai atrisinātu šo problēmu un radītu iespēju izlietot tiešās tirdzniecības daudzumus, kas var palikt neizlietoti valstu krājumos, ir pareizi 2005./2006. gadā vienreizēji atļaut tiešajai tirdzniecībai paredzētos individuālos references daudzumus pārcelt uz piegādēm paredzētajiem references daudzumiem, ja to lūdz kāda jaunā dalībvalsts.

(7) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1788/2003,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1788/2003 groza šādi:

1) regulas 3. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Dalībvalstīm ir saistības pret Kopienai par maksājumu, kas radies, pārsniedzot I pielikumā paredzētos attiecīgo valstu references daudzumus, kas katrā valstī atsevišķi noteikti piegādēm un tiešajai tirdzniecībai, un pēc attiecīgā divpadsmit mēnešu posma, no 16. oktobra līdz 30. novembrim, iemaksā to Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondā (ELVGF), nepārsniedzot 99 % no maksājamās summas.”;

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2006. gada 5. septembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 320/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.).

⁽³⁾ OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2005. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

2) regulas 8. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Komisija 2005./2006. gadam saskaņā ar tādu pašu procedūru, kā arī Čehijas Republikai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai pēc minētā laika beigām pēc attiecīgas dalībvalsts lūguma var arī pielāgot references daudzumu sadalījumu “piegādēm” un “tiešajai tirdzniecībai”. Lūgumu Komisijai iesniedz līdz 2006. gada 10. oktobrim. Komisija pielāgo sadalījumu pēc iespējas drīz.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 1. panta 1. punktu piemēro no 2006. gada 1. septembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 18. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1407/2006**(2006. gada 25. septembris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 26. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 25. septembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2006. gada 25. septembra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
	999	96,2
0808 20 50	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
	999	92,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1408/2006**(2006. gada 22. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Polijas karogu, zvejojot mencas ICES I un IIb zonā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2005. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 51/2006, ar ko 2006. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2006. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā norādīto krājumu nozvejas rezultātā ir izsmelta 2006. gadam iedalītā attiecīgā kvota kuģiem, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai kas ir reģistrēti šajā dalībvalstī.

- (3) Tādēļ jāaizliedz šo krājumu zvejošana, paturēšana uz kuģa, pārkraušana un izkraušana krastā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas izsmelšana**

Šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīto turpat norādīto krājumu nozvejas kvotu 2006. gadam uzskata par izsmeltu no minētajā pielikumā norādītās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Šīs regulas pielikumā minēto krājumu zveja, ko veic kuģi, kuri peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no šajā pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut vai izkraut krastā šādus krājumus, ko nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 22. septembrī

Komisijas vārdā —
zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Jörgen HOLMQUIST

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 16, 20.1.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1262/2006 (OV L 230, 24.8.2006., 4. lpp.).

PIELIKUMS

Nr.	32
Dalībvalsts	Polija
Krājumi	COD/1/2b.
Suga(-s)	Menca (<i>Gadus morhua</i>)
Zona	ICES I un IIb zona
Datums	2006. gada 5. septembris

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1409/2006**(2006. gada 22. septembris),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejojot mencas ICES I, II zonā (Norvēģijas ūdeņi)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2005. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 51/2006, ar ko 2006. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2006. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā norādīto krājumu nozvejas rezultātā ir izsmelta 2006. gadam iedalītā attiecīgā kvota kuģiem, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai kas ir reģistrēti šajā dalībvalstī.

- (3) Tāpēc jāaizliedz šo krājumu zvejošana, paturēšana uz kuģa, pārkraušana un izkraušana krastā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas izsmelšana**

Šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīto turpat norādīto krājumu nozvejas kvotu 2006. gadam uzskata par izsmeltu no minētajā pielikumā norādītās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Šīs regulas pielikumā minēto krājumu zvejošanu kuģiem, kas peld ar turpat norādītās dalībvalsts karogu vai kas ir reģistrēti šajā dalībvalstī, aizliedz no minētajā pielikumā norādītās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut vai izkraut krastā šādus krājumus, ko nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 22. septembrī

Komisijas vārdā —
zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Jörgen HOLMQUIST

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 16, 20.1.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1262/2006 (OV L 230, 24.8.2006., 4. lpp.).

PIELIKUMS

Nr.	33
Dalībvalsts	Francija
Krājumi	COD/1N2AB.
Suga	Menca (<i>Gadus morhua</i>)
Zona	I, II (Norvēģijas ūdeņi)
Datums	2006. gada 10. septembris

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1410/2006**(2006. gada 25. septembris),****ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1002/2006 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas
nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2006./2007. saimnieciskajā gadā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura nozares tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 318/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, importa kārtību, un jo īpaši tās 36. pantu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas 2006./2007. saimnieciskajā gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un atsevišķu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK)

Nr. 1002/2006 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, pašreiz spēkā esošās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 norādītajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 1002/2006 36. pantā minētajiem produktiem 2006./2007. saimnieciskajā gadā, ir grozīti un sniegti pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 26. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 25. septembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 179, 1.7.2006., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 256, 20.9.2006., 7. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļi, kas no 2006. gada 26. septembra piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un KN koda 1702 90 99 produktiem

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmaksas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 I pielikuma III punktā (OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 318/2006 I pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes saturu.

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

EK–TURCIJAS MUITAS SADARBĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS Nr. 1/2006

(2006. gada 26 septembris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus EK–Turcijas Asociācijas padomes Lēmumam Nr. 1/95

(2006/646/EK)

MUITAS SADARBĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā 1963. gada 12. septembra Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienas un Turciju,

ņemot vērā EK–Turcijas Asociācijas padomes Lēmumu Nr. 1/95 (1995. gada 22. decembris) par muitas savienības nobeiguma fāzes īstenošanu⁽¹⁾, un jo īpaši tā 3. panta 6. punktu, 13. panta 3. punktu un 28. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Muitas sadarbības komitejai jānosaka piemērotus pasākumus to muitas savienības noteikumu īstenošanai, kas minēti Lēmuma Nr. 1/95 3., 13. un 28. pantā. Saistībā ar šo komiteja pieņēma Lēmumu Nr. 1/2001 (2001. gada 28. marts), ar kuru groza Lēmumu Nr. 1/96, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus EK–Turcijas Asociācijas padomes Lēmumam Nr. 1/95⁽²⁾.
- (2) Lēmuma Nr. 1/2001 noteikumi jānosaka ar jaunākajiem grozījumiem Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas

kodeksa izveidi⁽³⁾, jo īpaši attiecībā uz iespējamu daļēju muitas nodokļu aprēķināšanas atteikumu saskaņā ar izvešanas pārstrādei procedūru, pamatojoties uz pievienotās vērtības metodi. Ir arī jāatļauj dalībvalstu muitas dienestiem izdot Kopienas “vienotas atļaujas” atzītiem eksportētājiem un nodrošināt, ka Turcija pieņem A.TR preču pārvaldājumu apliecības, kas izveidotas, pamatojoties uz šādām atļaujām.

- (3) Eiropas Savienības paplašināšanās rezultātā pieaug vajadzība iekļaut dažādu atzīmju tekstu Kopienas jaunajās oficiālajās valodās.
- (4) EK–Turcijas Muitas sadarbības komitejas Lēmuma Nr. 1/1999 (1999. gada 28. maijs) par EUR.1 preču pārvaldājumu apliecību izdošanas procedūru vienkāršošanu un faktūras deklarāciju aizpildīšanu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē Eiropas Savienības, Turcijas un konkrētu Eiropas valstu preferenciālo tirdzniecību⁽⁴⁾, mērķis ir sekmēt Kopienas vai Turcijas preču preferenciālas izcelsmes apliecinājumu izdošanu saskaņā ar preferenču nolīgumiem, ko Kopiena un Turcija ir noslēgusi ar dažām valstīm un kas nodrošina to starpā izcelsmes kumulācijas sistēmu, pamatojoties uz izcelsmes identiskajiem noteikumiem un attiecīgo preču muitas nodokļa atmaksāšanas vai atlikšanas aizliegumu. Minētais lēmums paredz, ka Kopienas un Turcijas eksportētāji var izmantot piegādātāju deklarācijas, nosakot Kopienas vai Turcijas preču noteiktas izcelsmes statusu saskaņā ar minētajiem noteikumiem par precēm, kas saņemtas no muitas savienības otras daļas piegādātājiem, un saistītas administratīvās sadarbības metodes.

⁽¹⁾ OV L 35, 13.2.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 98, 7.4.2001., 31. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 1/2003 (OV L 28, 4.2.2003., 51. lpp.).

⁽³⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 402/2006 (OV L 70, 9.3.2006., 35. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 204, 4.8.1999., 43. lpp.

- (5) EK–Turcijas Muitas sadarbības komitejas Lēmuma Nr. 1/2000 (2000. gada 25. jūlijs) par tādu *EUR.1* preču pārvadājumu apliecību vai faktūras deklarāciju pieņemšanu kā apliecinājumu Kopienas un Turcijas izcelsmei, ko izsniegušas konkrētas valstis, kuras ir parakstījušas preferenču nolīgumu ar Kopieniem vai Turciju⁽¹⁾, mērķis ir nodrošināt, lai preces, uz kurām attiecas muitas savienība, gūst labumu no brīvās apgrozības noteikumiem, kas noteikti Lēmumā Nr.1/95, arī tad, kad tās tiek ievestas vienā muitas savienības daļā ar izcelsmes apliecinājumu, ko izdevusi valsts, ar kuru gan Kopiena, gan Turcija noslēgusi preferenču nolīgumus, nosakot starp tām izcelsmes kumulācijas sistēmu, pamatojoties uz izcelsmes identiskajiem noteikumiem un attiecīgo preču muitas nodokļa atmaksāšanas vai atlikšanas aizliegumu.
- (6) Lēmumus Nr. 1/1999 un Nr. 1/2000 pieņēma, lai sekmētu kopīgu muitas savienības noteikumu un preferenciālās tirdzniecības režīma piemērošanu starp Kopieniem vai Turciju un konkrētām valstīm. Ievērojot vajadzīgos pielāgojumus, lai tie atbilstu *acquis communautaire*, šajā lēmumā ir jāiekļauj noteikumi, kas pašlaik ir paredzēti Lēmumos Nr. 1/1999 un Nr. 1/2000, un šie lēmumi jāatceļ.
- (7) Pēc Eiropas izcelsmes kumulācijas sistēmas paplašināšanas, piemērojot to citām valstīm, kas ir Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības dalībnieces, pamatojoties uz 1995. gada 27. un 28. novembrī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu konferencē pieņemto Barcelonas Deklarāciju, būtu jāizdara nepieciešamās atsaucis uz izcelsmes apliecinājumiem *EUR-MED*.
- (8) Lai atvieglotu sīki izstrādātu noteikumu īstenošanu, lai piemērotu Lēmumu 1/95, Lēmums Nr. 1/2001 ir jāaizvieto ar jaunu lēmumu,
- IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Šajā lēmumā paredzēti īstenošanas noteikumi EK–Turcijas Asociācijas padomes Lēmumam Nr. 1/95, turpmāk “pamatlēmums”.

2. pants

Šajā lēmumā:

- 1) “trešā valsts” ir valsts vai teritorija, kas neietilpst EK–Turcijas muitas savienības muitas teritorijā;
- 2) “muitas savienības daļa” ir, no vienas puses, Kopienas muitas teritorija un, no otras puses, Turcijas muitas teritorija;
- 3) “valsts” ir vai nu dalībvalsts, vai Turcija;
- 4) “Kopienas Muitas kodekss” ir Kopienas Muitas kodekss, kas izveidots ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92⁽²⁾;
- 5) “Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumi” ir Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi.

⁽¹⁾ OV L 211, 22.8.2000., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 13. lpp.).

II SADAĻA

MUITAS NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI PREČU TIRDZNICĪBAI STARP ABĀM MUITAS SAVIENĪBAS PUSĒM

1. NODAĻA

Vispārīgi

3. pants

Neskarot pamatlēmumā noteiktos brīvas apgrozības noteikumus, Kopienas Muitas kodeksu un tā īstenošanas noteikumus, kas piemērojami Kopienas muitas teritorijā, un Turcijas Muitas kodeksu un tā īstenošanas noteikumus, kas piemērojami Turcijas muitas teritorijā, piemēro preču tirdzniecībā starp abām muitas savienības pusēm saskaņā ar šajā lēmumā paredzētajiem nosacījumiem.

4. pants

1. Lai īstenotu pamatlēmuma 3. panta 4. punktu, eksportētājvalstī importa formalitātes uzskata par izpildītām, atzīstot par derīgu dokumentu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu attiecīgo preču brīvu apgrozību.

2. Pirmajā punktā minētā derīguma atzīšana rada ievadmuitas parādu. Tā arī izraisa to tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu, kas aprakstīti pamatlēmuma 12. pantā un kas var attiekties uz precēm.

3. Par 2. punktā minētā muitas parāda rašanās brīdi uzskata brīdi, kad muitas dienesti pieņem eksporta deklarāciju attiecībā uz konkrētajām precēm.

4. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā persona, kuras vārdā ir noformēta muitas deklarācija, arī ir parādnieks.

5. Šim muitas parādam atbilstīgu muitas nodokļu summu nosaka saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja muitas parāds radies, pieņemot tajā pašā dienā deklarāciju par attiecīgo preču laišanu brīvā apgrozībā, lai izbeigtu ieviešanas pārstrādei procedūru.

2. NODAĻA

Noteikumi par administratīvo sadarbību attiecībā uz preču apriti

5. pants

Neskarot 11. un 17. pantu, apliecinājumu tam, ka ir izpildīti vajadzīgie nosacījumi, lai īstenotu noteikumus par brīvu apgrozību, kas noteikti pamatlēmumā, nodrošina ar dokumentāru pierādījumu, ko pēc eksportētāja pieprasījuma izsnieguši Turcijas vai dalībvalsts muitas dienesti.

6. pants

1. Dokumentārais pierādījums, kas minēts 5. pantā, ir A.TR. preču pārvadājumu apliecība. I pielikumā ir sniegts minētā dokumenta paraugs.

2. A.TR. preču pārvadājumu apliecību drīkst izmantot tikai tad, kad preces pārvadā tieši starp divām muitas savienības daļām. Tomēr preces, kas iekļautas vienā sūtījumā, var pārvadāt caur trešām valstīm, veicot vai nu pārkraušanu vai pagaidu uzglabāšanu šādās valstīs, ar noteikumu, ka tās paliek tranzīta vai pagaidu uzglabāšanas valsts muitas dienestu uzraudzībā un ar tām neveic nekādas citas darbības kā vien izkraušanu, pārkraušanu vai darbības, kas vajadzīgas, lai saglabātu tās labā stāvoklī.

Preces drīkst transportēt starp divām muitas savienības daļām pa cauruļvadu caur trešām valstīm.

3. Importētājvalsts muitas dienestiem sniedz pierādījumus tam, ka 2. punktā paredzētie noteikumi ir ievēroti, iesniedzot šādus dokumentus:

a) vienotu pārvadājuma dokumentu par transportēšanu caur trešo valsti; vai

b) trešās valsts muitas dienestu izdotu apliecību, kurā:

i) sniegts precīzs izstrādājumu apraksts;

ii) norādīta izstrādājumu izkraušanas un pārkraušanas diena un vajadzības gadījumā – kuģu vai citu izmantoto transportlīdzekļu nosaukumi; un

iii) sniegts apliecinājums par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem izstrādājumi palika trešā valstī; vai

c) ja nav šādu dokumentu, tad jebkurus citus pamatojuma dokumentus.

7. pants

1. A.TR. preču pārvadājumu apliecību vizē eksportētājvalsts muitas dienesti, kad preces, uz kurām tā attiecas, tiek eksportētas. To nodod eksportētāja rīcībā, tiklīdz eksportēšana ir faktiski notikusi vai ir nodrošināta.

2. A.TR. preču pārvadājumu apliecību drīkst vizēt tikai tad, ja to var izmantot kā dokumentāru pierādījumu, kas vajadzīgs, lai īstenotu pamatlēmumā paredzētos noteikumus par brīvo apgrozību.

3. Eksportētājs, kas pieprasa A.TR. preču pārvadājumu apliecību, ir gatavs pēc A.TR. preču pārvadājumu apliecības izsniedzējas eksportētājvalsts muitas dienestu pieprasījuma jebkurā laikā uzrādīt visus atbilstīgos dokumentus, kas apliecina attiecīgo preču statusu, kā arī citu šā lēmuma un pamatlēmuma prasību izpildi.

4. Izsniedzēji muitas dienesti veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu preču statusu, kā arī citu šā lēmuma un pamatlēmuma prasību izpildi. Šajā nolūkā tiem ir tiesības pieprasīt jebkurus pierādījumus un veikt jebkuras eksportētāja grāmatvedības pārbaudes vai jebkuras citas pārbaudes, ko tie uzskata par vajadzīgām. Izsniedzēji muitas dienesti nodrošina arī to, ka apliecības ir pienācīgi aizpildītas. Jo īpaši tie pārbauda, vai izstrādājumu aprakstam atvēlētā vieta ir aizpildīta tā, ka nav iespējami nekādi krāpnieciski papildinājumi.

8. pants

1. A.TR. preču pārvadājumu apliecību iesniedz importētājvalsts muitas dienestiem četru mēnešu laikā pēc dienas, kad eksportētājvalsts muitas dienesti to izsnieguši.

2. A.TR. preču pārvadājumu apliecības, kas importētājvalsts muitas dienestiem iesniegtas pēc 1. punktā norādītās pēdējās iesniegšanas dienas, var pieņemt tikai tad, ja noteiktajā termiņā tās nav iesniegtas ārkārtas apstākļu dēļ.

3. Citos gadījumos, kad nokavēts iesniegšanas termiņš, importētājvalsts muitas dienesti A.TR. apliecību pieņem, ja preces bija uzrādītas pirms minētā termiņa beigām.

9. pants

1. A.TR. preču pārvadājumu apliecības sastāda vienā no Kopienas oficiālajām valodām vai turku valodā un saskaņā ar eksportētājvalsts tiesību aktu noteikumiem. Ja apliecības sastāda turku valodā, tās jāstāda arī vienā no Kopienas oficiālajām valodām. Tekstu ieraksta mašīnrakstā vai aizpilda ar roku, rakstot ar lieliem burtiem un tinti.

2. Katras veidlapas izmēri ir 210 x 297 mm. Izmantojamajam papīram jābūt baltam rakstāmpapīram, kas nesatur mehānisko celulozi un sver ne mazāk kā 25 g/m². Tajā ir iespiests zaļš, gļīošs aizsargraksta fons, kas viltojumus ar mehāniskiem vai ķīmiskiem līdzekļiem padara acij pamanāmus.

Dalībvalstis un Turcija veidlapas var iespiest pašas vai pasūtīt tās tipogrāfijām, ko tās apstiprinājušas. Pēdējā gadījumā katrā veidlapā ir norāde par šādu apstiprinājumu. Uz katras veidlapas ir tipogrāfijas nosaukums un adrese vai zīme, pēc kuras var identificēt tipogrāfiju. Uz tās ir arī sērijas numurs, pēc kura veidlapu var identificēt.

3. A.TR. preču pārvadājumu apliecības aizpilda saskaņā ar paskaidrojumu II pielikumā un visiem papildu noteikumiem, kas paredzēti saistībā ar muitas savienību.

10. pants

1. A.TR. preču pārvadājumu apliecības iesniedz importētājvalsts muitas dienestiem saskaņā ar attiecīgās valsts noteiktajām procedūrām. Šie dienesti var prasīt apliecības tulkojumu. Tie var arī prasīt, lai importa deklarācijai pievieno importētāja paziņojumu, ka preces atbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai tās varētu laist brīvā apgrozībā.

2. Ja atklāj nelielas neatbilstības starp informāciju A.TR. preču pārvadājumu apliecībā un dokumentos, ko iesniedz muitas dienestiem, lai nokārtotu formalitātes preču ieviešanai, apliecības šā fakta dēļ nezaudē spēku, ja attiecīgi konstatē, ka šīs apliecības atbilst uzrādītajām precēm.

3. Acīmredzamas formālas kļūdas, piemēram, pārrakstīšanās kļūdas, A.TR. preču pārvadājumu apliecībās nav iemesls šo apliecību noraidīšanai, ja šīs kļūdas nerada šaubas par minētājās apliecībās sniegto ziņu pareizumu.

4. Ja A.TR. preču pārvadājumu apliecība nozagta, pazaudēta vai sabojāta, eksportētājs var iesniegt pieteikumu muitas dienestā, kas to izsniedzis, lai saņemtu dublikātu, ko noformē, pamatojoties uz tā rīcībā esošiem eksporta dokumentiem. Šādi izsniegta A.TR. apliecības dublikāta 8. ailē ir kāds no turpmāk norādītiem vārdiem, kopā ar izsniegšanas datumu un apliecības oriģināleksemplāra sērijas numuru:

“ES “*DUPLICADO*”,

CS “*DUPLIKÁT*”,

DA “*DUPLIKAT*”,

DE “*DUPLIKAT*”,

ET “*DUPLIKAAT*”,

EL “*ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ*”,

EN “*DUPLICATE*”,

FR “*DUPLICATA*”,

IT “*DUPLICATO*”,

LV “*DUBLIKĀTS*”,

LT “*DUBLIKATAS*”,

HU “*MÁSODLAT*”,

MT “*DUPLIKAT*”,

NL “*DUPLICAAT*”,

PL “*DUPLIKAT*”,

PT “*SEGUNDA VIA*”,

SL “*DVOJNIK*”,

SK “*DUPLIKÁT*”,

FI “*KAKSOISKAPPALE*”,

SV “*DUPLIKAT*”,

TR “*İKİNCİ NÜSHADİR*”.

11. pants

1. Atkāpjoties no 7. panta, saskaņā ar turpmāk izklāstītajiem noteikumiem A.TR. preču pārvadājumu apliecību izsniegšanai var izmantot vienkāršotu procedūru.

2. Eksportētājvalsts muitas dienesti eksportēšanas laikā var atļaut jebkuram eksportētājam (turpmāk – “atzīts eksportētājs”), kas bieži veic sūtījumus, par kuriem var izsniegt A.TR. preču pārvadājumu apliecības, un kas kompetentajām iestādēm sniedz visas garantijas, lai pārbaudītu preču statusu, eksportētājvalsts muitas punktā neuzrādīt vai nu preces, vai pieteikumu A.TR. pārvadājumu apliecības saņemšanai saistībā ar šīm precēm, nolūkā saņemt A.TR. preču pārvadājumu apliecību saskaņā ar 7. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Muitas dienesti atsaka 2. punktā minēto atļauju eksportētājiem, kas nesniedz visas garantijas, ko šie dienesti uzskata par vajadzīgām. Kompetentās iestādes jebkurā laikā var atļauju atcelt. Tās atceļ atļauju, ja atzītais eksportētājs vairs neatbilst nosacījumiem vai vairs nesniedz šīs garantijas.

4. Muitas dienestu izsniegtajā atļaujā jo īpaši norāda:

- a) punktu, kas atbild par apliecību iepriekšēju vizēšanu;
- b) veidu, kādā atzītajam eksportētājam jāpierāda, ka minētās apliecības ir izmantotas;
- c) šā panta 5. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos iestādi, kuras kompetencē ir veikt 16. pantā minēto turpmāko pārbaudi.

5. Atļauja izvirza noteikumu, ka aile, kas rezervēta vīzai, pēc kompetento iestāžu ieskatiem ir:

- a) vai nu jāvizē iepriekš ar eksportētājvalsts kompetentā muitas punkta zīmogu un minētā muitas punkta amatpersonas parakstu, kas drīkst būt faksimils; vai

b) jāvizē atzītajam eksportētājam ar īpašu zīmogu, ko apstiprinājuši eksportētājvalsts muitas dienesti un kas atbilst III pielikuma paraugam. Šādu zīmogu drīkst iepriekš iespiest veidlapās.

6. Gadījumos, kas minēti 5. punkta a) apakšpunktā, A.TR. preču pārvadājumu apliecības 8. ailē "Piezīmes" ieraksta kādu no šādām frāzēm:

ES "Procedimiento simplificado",

CS "Zjednodušený postup",

DA "Forenklet fremgangsmåde",

DE "Vereinfachtes Verfahren",

ET "Lihtsustatud tolliprotseduur",

EL "Απλουστευμένη διαδικασία",

EN "Simplified procedure",

FR "Procédure simplifiée",

IT "Procedura semplificata",

LV "Vienkāršota procedūra",

LT "Supaprastinta procedūra",

HU "Egyszerűsített eljárás",

MT "Procedura simplifikata",

NL "Vereenvoudigde regeling",

PL "Procedura uproszczona",

PT "Procedimento simplificado",

SL "Poenostavljen postopek",

SK "Zjednodušený postup",

FI "Yksinkertaistettu menettely",

SV "Förenklat förfarande",

TR "Basitleştirilmiş prosedür."

7. Aizpildīta apliecība ar 6. punktā norādīto ierakstu un ar atzīta eksportētāja parakstu ir līdzvērtīga dokumentam, kas apliecina, ka 5. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

12. pants

1. Eksportētājam, kas bieži eksportē preces no Kopienas dalībvalsts, kas nav viņa uzņēmējdarbības dalībvalsts, attiecībā uz šādu eksportu var piešķirt atzīta eksportētāja statusu.

Šim nolūkam viņš iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajiem muitas dienestiem, kurā viņš gan veic uzņēmējdarbību, gan glabā dokumentus, kas pierāda attiecīgo preču statusu un citu pamatlēmuma un šā lēmuma prasību izpildi.

2. Ja šā panta 1. punktā minētie dienesti ir pārliecinājušies, ka 11. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, un izdod atļauju, tie informē attiecīgo dalībvalstu muitas dienestus.

3. Ja pārbaudes adrese nav iepriekš iespiesta A.TR. preču pārvadājumu apliecības 14. ailē, eksportētājs A.TR. preču pārvadājumu apliecības 8. ailē "Piezīmes" norāda atļauju izdevušo dalībvalsti, kurai Turcijas muitas dienests sūta pieprasījumus par turpmākām pārbaudēm saskaņā ar 16. pantu.

13. pants

Ja preces nodotas muitas punkta kontrolē vienā muitas savienības daļā, ir iespējams aizstāt A.TR. preču pārvadājumu apliecības oriģināleksemplāru ar vienu vai vairākām A.TR. preču pārvadājumu apliecībām, lai nosūtītu visas vai dažas preces uz citu vietu muitas savienības muitas teritorijā. A.TR. preču pārvadājumu apliecības dublikātu(-us) izsniedz muitas punkts, kura kontrolē nodoti ražojumi.

14. pants

1. Ar Eiropas Kopienas Komisijas starpniecību Kopienas dalībvalstu un Turcijas muitas dienesti nodrošina viens otru ar zīmogu nospiedumu paraugiem, kurus tie izmanto savos muitas punktos, izsniedzot A.TR. preču pārvadājumu apliecības, kā arī par šo apliecību pārbaudi atbildīgo muitas dienestu adresi.

2. Lai nodrošinātu pareizu šā lēmuma piemērošanu, Kopiena un Turcija ar kompetento muitas dienestu starpniecību palīdz viena otrai, pārbaudot A.TR. preču pārvadājumu apliecību istumu un šajos dokumentos sniegtās informācijas pareizību.

15. pants

1. Neatkarīgi no 7. panta 1. punkta A.TR. preču pārvadājumu apliecību izņēmuma gadījumā drīkst izsniegt pēc to preču eksportēšanas, uz ko tā attiecas, ja:

a) tā eksportēšanas laikā nav noformēta kļūdu, nejaušību vai īpašu apstākļu dēļ; vai

b) muitas dienestiem pierāda, ka A.TR. preču pārvadājumu apliecība ir izsniegta, bet, preces importējot, tehnisku iemeslu dēļ nav pieņemta.

2. Lai īstenotu 1. punktu, eksportētājam pieteikumā jānorāda eksportēšanas vieta un datums ražojumiem, uz kuriem attiecas A.TR. preču pārvadājumu apliecība, kā arī jāmin sava pieprasījuma iemesli.

3. Muitas dienesti A.TR. preču pārvadājumu apliecību var izsniegt ar retrospektīvi tikai tad, kad ir pārbaudīts, vai informācija eksportētāja pieteikumā atbilst informācijai atbilstīgajos dokumentos.

4. Retrospektīvi izsniegtu A.TR. preču pārvadājumu apliecību 8. ailē ieraksta vienu no šādām frāzēm:

“ES “EXPEDIDO A POSTERIORI”,

CS “VYSTAVENO DODATEČNĚ”,

DA “UDSTEDT EFTERFØLGENDE”,

DE “NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT”,

ET “VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT”,

EL “ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”,

EN “ISSUED RETROSPECTIVELY”,

FR “DÉLIVRÉ A POSTERIORI”,

IT “RILASCIATO A POSTERIORI”,

LV “IZSNIEGTS RETROSPEKTĪV”,

LT “RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”,

HU “KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL”,

MT “MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT”,

NL “AFGEGEVEN A POSTERIORI”,

PL “WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE”,

PT “EMITIDO A POSTERIORI”,

SL “IZDANO NAKNADNO”,

SK “VYDANÉ DODATOČNE”,

FI “ANNETTU JÄLKIKÄTEEN”,

SV “UTFÄRDAT I EFTERHAND”,

TR “SONRADAN VERİLMİŞTİR”.

16. pants

1. Turpmākas A.TR. preču pārvadājumu apliecību pārbaudes veic izlases veidā vai arī tad, kad importētājvalsts muitas dienestiem radušās pamatotas šaubas par šādu apliecību īstumu, attiecīgo preču statusu vai citu pamatlēmuma vai šā lēmuma prasību izpildi.

2. Lai īstenotu 1. punkta noteikumus, importētājvalsts muitas dienesti nosūta atpakaļ eksportētājvalsts muitas dienestiem A.TR. preču pārvadājumu apliecību un rēķinu, ja tas iesniegts, vai šo dokumentu kopiju, vajadzības gadījumā norādot izmeklēšanas iemeslus. Lai pamatotu prasību veikt pārbaudi, pārsūta visus iegūtos dokumentus un informāciju, kas liecina, ka A.TR. preču pārvadājumu apliecībā sniegtā informācija nav pareiza.

3. Pārbaudi veic eksportētājvalsts muitas dienesti. Šajā nolūkā tiem ir tiesības pieprasīt jebkurus pierādījumus un veikt jebkuras eksportētāja grāmatvedības pārbaudes vai jebkuras citas pārbaudes, ko tie uzskata par vajadzīgām.

4. Ja importētājvalsts muitas dienesti nolemj attiecīgajām precēm apturēt preferenciāla režīma piešķiršanu, ko paredz pamatlēmumā noteiktie brīvas apgrozības noteikumi, tad, gaidot pārbaudes rezultātus, tie importētājam piedāvā izstrādājumus laist brīvā apgrozībā, veicot visus piesardzības pasākumus, ko tie atzīst par vajadzīgiem.

5. Muitas dienesti, kas pieprasa pārbaudi, par rezultātiem tiek informēti pēc iespējas ātrāk. Šie rezultāti skaidri norāda, vai dokumenti ir īsti un vai attiecīgās preces bijušas brīvā apgrozībā muitas savienībā un atbilst citām šā lēmuma vai pamatlēmuma prasībām.

6. Ja pamatotu šaubu gadījumā desmit mēnešos nav saņemta atbilde vai ja atbildē nav pietiekamas informācijas, lai noteiktu attiecīgā dokumenta īstumu vai preču patieso statusu, muitas dienesti, kas iesnieguši pieprasījumu, izņemot ārkārtas gadījumus, atsakās rīkoties, kā paredzēts pamatlēmuma noteikumos par brīvu apgrozību.

17. pants

1. Atkāpjoties no 5. panta, pamatlēmumā noteiktie brīvas apgrozības noteikumi tiek piemēroti arī precēm, kas importētas vienā muitas savienības daļā, ja tām ir pievienots apliecinājums par Turcijas vai Kopienas izcelsmi, kas reģistrēts valstī, valstu grupā vai teritorijā, uz ko attiecas noteikumi par preferenču nolīgumiem, kurus Kopiena un Turcija noslēgusi ar šo valsti, valstu grupu vai teritoriju, nodrošinot izcelsmes kumulācijas sistēmu, ņemot vērā, ka tiek piemēroti identiski izcelsmes noteikumi un muitas nodokļu atmaksāšanas vai atbrīvojuma aizliegums.

2. Pasākumi administratīvai sadarbībai, kas izklāstīti attiecīgo preferenču nolīgumu izcelsmes noteikumos, attiecas uz 1. punktā minētajiem pierādījumiem.

18. pants

Ja saistībā ar 16. pantā minētajām pārbaudes procedūrām rodas domstarpības, ko nav iespējams atrisināt starp pārbaudi pieprasījušajiem muitas dienestiem un muitas dienestiem, kas atbild par šīs pārbaudes veikšanu, vai ja tie nevar vienoties par šā lēmuma interpretāciju, šādas domstarpības nodod izskatīšanai muitas sadarbības komitejā.

Visos gadījumos domstarpību izšķiršana starp importētāju un importētājvalsts muitas dienestiem noris saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

19. pants

Sankcijas piemēro visām personām, kas noformē vai kā dēļ tiek noformēts dokuments, kurā iekļauj nepatiesas ziņas, lai panāktu režīmu, kas izriet no pamatlēmuma noteikumiem par brīvu apgrozību.

3. NODAĻA

Noteikumi par ceļotāju ievestām precēm

20. pants

Pamatlēmumā izklāstītie brīvas apgrozības noteikumi, neprasot 2. nodaļā paredzēto apliecību, attiecas uz ceļotāju precēm, kas vestas no vienas muitas savienības daļas uz otru ar noteikumu, ka tās nav paredzētas komerciālai izmantošanai, ja tās deklarē kā preces, kas atbilst brīvas apgrozības nosacījumiem un nav nekādu šaubu par deklarācijā sniegto ziņu pareizību.

4. NODAĻA

Pasta sūtījumi

21. pants

Uz pasta sūtījumiem (tostarp pasta pakām) attiecas pamatlēmumā izklāstītie brīvas apgrozības noteikumi, nepieprasot apliecību, kas paredzēta 2. nodaļā, ar noteikumu, ka uz iepakojuma vai pavaddokumentiem nav norādes, ka sūtījumos esošās preces neatbilst pamatlēmumā izklāstītajiem nosacījumiem. Šī norāde ir dzeltena etiķete, kuras paraugs iekļauts IV pielikumā un kuru šādos gadījumos vienmēr piestiprina eksportētājvalsts kompetentās iestādes.

III SADAĻA

MUITAS NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI PREČU TIRDZNIECĪBĀ AR TREŠĀM VALSTĪM

1. NODAĻA

Noteikumi attiecībā uz preču vērtību muitas nolūkos

22. pants

Transporta un apdrošināšanas izmaksas, iekraušanas un pārkraušanas izmaksas, kas saistītas ar trešo valstu preču pārvadājumiem pēc preču ieviešanas muitas savienības teritorijā neņem vērā, lai noteiktu preču muitas vērtību, ar noteikumu, ka šīs izmaksas uzrāda atsevišķi no faktiski samaksātās vai maksājamās cenas par minētajām precēm.

2. NODAĻA

Izvešana pārstrādei

23. pants

Šajā nodaļā "trīsstūrveida satiksme" ir sistēma, kas kompensācijas ražojumus pēc izvešanas pārstrādei nodod brīvā apgrozībā, pilnīgi vai daļēji atbrīvojot no ievad muitas nodokļa vienā muitas savienības daļā, kas nav tā, no kuras preces tika uz laiku eksportētas.

24. pants

Ja kompensācijas vai aizstājošos ražojumus laiž brīvā apgrozībā trīsstūrveida satiksmes sistēmā, INF 2 informācijas lapu izmanto, lai sniegtu informāciju par precēm, kas trīsstūrveida satiksmē eksportētas uz laiku, ar mērķi iegūt pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu par kompensācijas vai aizstājošiem ražojumiem.

25. pants

1. INF 2 informācijas lapas oriģināleksempļāru un vienu kopiju par to preču daudzumiem, kurām piemērota kāda muitas procedūra, sastāda uz veidlapas, kas atbilst paraugam Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumu 71. pielikumā, ja to izdod Kopienā, un paraugam, kas, pamatojoties uz šo pielikumu, *mutatis mutandis* paredzēts Turcijas Muitas likumā, ja to izdod Turcijā. Veidlapas aizpilda vienā no Kopienas oficiālajām valodām vai turku valodā. Importēšanas muitas punkts vizē INF 2 informācijas lapas oriģināleksempļāru un kopiju. Tas saglabā kopiju un atdod oriģināleksempļāru deklarētājam.

2. Importēšanas muitas punkts, kam ir uzticēts vizēt INF 2 informācijas lapu, 16. ailē norāda, kādi līdzekļi izmantoti, lai noteiktu uz laiku eksportētās preces.

3. Ja ņem paraugus vai izmanto zīmējumus vai tehniskus aprakstus, 1. punktā minētais muitas punkts autentificē šādus paraugus, zīmējumus vai tehniskus aprakstus, uzliekot savu muitas plombu vai nu uz šiem priekšmetiem, ja to īpašību dēļ tas ir pieļaujams, vai uz iepakojuma tā, lai to nevarētu viltot.

Etiķeti ar muitas punkta zīmogu un eksporta deklarācijas atsauču datiem piestiprina pie paraugiem, zīmējumiem vai tehniskajiem aprakstiem tā, lai to nevarētu aizstāt.

Paraugus, zīmējumus vai tehniskos aprakstus, kas autentificēti un kam piestiprināta plomba saskaņā ar šo punktu, atdod eksportētājam, kas tos uzrāda ar neskartām plombām, ja kompensācijas vai aizstājošos ražojumus reimportē.

4. Ja vajadzīgas analīzes un to rezultāti būs zināmi tad, kad muitas punkts būs vizējis INF 2 informācijas lapu, dokumentus ar analīžu rezultātiem izsniedz eksportētājam aizzīmogatā, pret viltojumiem drošā aploksnē.

26. pants

1. Eksportēšanas muitas punkts oriģināleksempļārā apliecina, ka preces ir izvestas no muitas teritorijas, un atdod to uzrādītājam.

2. Kompensācijas vai aizstājošo ražojumu importētājs uzrāda INF 2 informācijas lapas oriģināleksempļāru un, vajadzības gadījumā, identifikācijas līdzekļus procedūras noslēgšanas muitas punktā.

27. pants

1. Ja muitas punkts, kas izsniedz INF 2 informācijas lapu, uzskata, ka ir nepieciešama papildu informācija tai, kas ir informācijas lapā, tas izdarīs šādu datu ierakstu. Ja nav pietiekami daudz vietas, pievieno papildu lapu. To norāda oriģināleksempļārā.

2. Muitas punktam, kas vizējis INF 2 informācijas lapu, var pieprasīt pēcmuitošanas pārbaudi attiecībā uz informācijas lapas īstumu un tajā uzrādīto datu pareizumu.

3. Secīgu sūtījumu gadījumā sastāda vajadzīgo skaitu INF 2 informācijas lapu tam preču vai ražojumu daudzumam, uz ko attiecas noteikumi. Sākotnējo informācijas lapu var arī aizvietot ar turpmākajām informācijas lapām vai, ja izmanto tikai vienu informācijas lapu, muitas punkts, kuram vizēta lapa, var oriģināleksempļārā atzīmēt preču un ražojumu daudzumu. Ja nav pietiekami daudz vietas, pievieno papildu lapu, ko norāda oriģināleksempļārā.

4. Muitas dienesti var atļaut apkopojošu INF 2 informācijas lapu lietošanu trīsstūrveida satiksmes tirdzniecības plūsmās, kas ietver daudzas darbības, par visu importa/eksporta apjomu konkrētā laikposmā.

5. Ārkārtējos apstākļos INF 2 informācijas lapu var izsniegt retrospektīvi, taču ne pēc dokumentu glabāšanas termiņa beigām.

28. pants

Ja INF 2 informācijas lapa nozagta, pazaudēta vai sabojāta, operators muitas punktā, kurā tā vizēta, var prasīt dublikāta izsniegšanu. Minētais punkts izpilda šo pieprasījumu, ja ir iespējams pierādīt, ka uz laiku eksportētās preces, kurām tiek prasīts lapas dublikāts, nav reimportētas.

Šādi izsniegtās informācijas lapas oriģināleksempļārā un kopijās ir viena no šādām norādēm:

“ES “DUPLICADO”,
 CS “DUPLIKÁT”,
 DA “DUPLIKAT”,
 DE “DUPLIKAT”,
 ET “DUPLIKAAT”,
 EL “ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”,
 EN “DUPLICATE”,
 FR “DUPLICATA”,
 IT “DUPLICATO”,
 LV “DUBLIKĀTS”,
 LT “DUBLIKATAS”,
 HU “MÁSODLAT”,
 MT “DUPLIKAT”,
 NL “DUPLICAAT”,
 PL “DUPLIKAT”,
 PT “SEGUNDA VIA”,
 SL “DVOJNIK”,
 SK “DUPLIKÁT”,
 FI “KAKSOISKAPPALE”,
 SV “DUPLIKAT”,
 TR “İKİNCİ NÜSHADİR.”

29. pants

Daļēju atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem, izmantojot pārstrādes izmaksas par nodokļu vērtību pamatu, pēc pieprasījuma piešķir par kompensācijas ražojumiem, kas jālaiž brīvā apgrozībā.

Muitas dienesti noraida daļēja atbrīvojuma no ievadmuitas nodokļiem aprēķinu saskaņā ar šo noteikumu, ja, pirms kompensējamie ražojumi tiek laisti brīvā apgrozībā, konstatē, ka vienīgais mērķis uz laiku eksportēto preču laišanai brīvā apgrozībā ar nulles likmi, kuru izcelsme nav vienā no muitas savienības daļām, Kopienas Muitas kodeksa II sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļas nozīmē un Turcijas Muitas kodeksa II sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļas nozīmē ir bijis gūt labumu no daļēja atbrīvojuma saskaņā ar šo noteikumu.

Noteikumus par preču muitas vērtību, kas izklāstīti Kopienas Muitas kodeksā un Turcijas Muitas kodeksā, piemēro *mutatis mutandis* apstrādes izmaksām, ņemot vērā uz laiku eksportētās preces.

3. NODAĻA

Atpakaļ nosūtītās preces

30. pants

1. Preces, kas eksportētas no muitas savienības vienas daļas, tiek nosūtītas atpakaļ uz muitas savienības otru daļu un laistas brīvā apgrozībā trīs gadu laikposmā, pēc attiecīgās personas pieprasījuma atbrīvo no ievadmuitas nodokļiem.

Trīs gadu laikposmu var pārsniegt, ņemot vērā īpašus apstākļus.

2. Ja pirms eksportēšanas no muitas teritorijas vienā muitas savienības daļā atpakaļ nosūtītas preces ir laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu ievadmuitas nodokļa likmi vai nulles likmi, jo tās paredzēts izmantot īpašam nolūkam, atbrīvojumu no nodokļa saskaņā ar 1. punktu piešķir tikai tad, ja tās paredzēts reimportēt tādā pašā nolūkā.

Ja attiecīgo preču importēšanas nolūks vairs nav tas pats, tām piemērojamo maksājamo ievadmuitas nodokļu summu samazina par summu, kas maksāta par precēm, tās pirmoreiz laižot brīvā apgrozībā. Ja pēdējā minētā summa pārsniedz to, kas maksājama, atpakaļ nosūtītās preces laižot brīvā apgrozībā, nekāda kompensācija nav piešķirama.

3. Atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem, kas paredzēts 1. punktā, nepiešķir gadījumā, kad preces eksportētas no muitas teritorijas muitas savienības vienā daļā saskaņā ar izvešanas pārstrādei procedūru, ja vien minētās preces nepaliek tādā pašā stāvoklī, kādā tās tika eksportētas.

31. pants

Atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem, kas paredzēts 30. pantā, piešķir tikai tad, ja preces tiek reimportētas tādā pašā stāvoklī, kādā tās eksportēja.

32. pants

Šā lēmuma 30. un 31. pantu *mutatis mutandis* piemēro kompensācijas ražojumiem, kas sākotnēji eksportēti vai reeksportēti pēc izvešanas pārstrādei procedūras.

Likumīgo ievadmuitas nodokļu summu nosaka, pamatojoties uz noteikumiem, kas piemērojami saskaņā ar izvešanas pārstrādei procedūru, uzskatot kompensācijas ražojumu reeksportēšanas dienu par dienu, kad preces laistas brīvā apgrozībā.

33. pants

Atpakaļ nosūtītās preces atbrīvo no ievadmuitas nodokļiem, pat ja tās ir tikai daļa no precēm, kas iepriekš eksportētas no muitas savienības otras daļas.

Šo pašu noteikumu piemēro arī tad, ja preces ir daļas vai aprīkojums iekārtām, instrumentiem, aparātiem vai citiem ražojumiem, kas iepriekš eksportēti no muitas savienības otras daļas.

34. pants

1. Atkāpjoties no 31. panta, atpakaļ nosūtītās preces atbrīvo no ievadmuitas nodokļiem kādā no turpmāk minētajām situācijām:

- a) preces, kas pēc eksportēšanas no muitas savienības otras daļas apstrādātas tikai tik, cik vajadzīgs, lai saglabātu tās labā stāvoklī vai veiktu manipulācijas, kas maina tikai to izskatu;
- b) preces, kas pēc eksportēšanas no muitas savienības otras daļas apstrādātas ne tikai tik, cik vajadzīgs, lai saglabātu tās labā stāvoklī vai veiktu manipulācijas, kas nav izskata mainīšana, bet arī nepareizi vai neatbilstīgi paredzētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka ir ievērots viens no šādiem nosacījumiem:

— šāda preču apstrāde vai manipulācijas veiktas tikai tādēļ, lai tās remontētu vai atjaunotu to labo stāvokli,

— to nepiemērotība paredzētajiem mērķiem atklājusies tikai tad, kad šāda apstrāde vai manipulācijas bija sākušās.

2. Ja atpakaļ nosūtītās preces apstrādātas vai ar tām veiktas manipulācijas, kā atļauts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, un šādas apstrādes dēļ tām uzliekami ievadmuitas nodokļi, ja uz tām attiecas izvešanas pārstrādei procedūra, piemēro spēkā esošos noteikumus par nodokļu uzlikšanu saistībā ar minēto procedūru.

Tomēr, ja ar precēm veikta darbība, kas iekļauj remontu vai atjaunošanu labā stāvoklī, kura kļuvusi vajadzīga neparedzētu apstākļu dēļ, kas radušies ārpus abām muitas savienības daļām, un ja muitas dienesti par to ir pārliecinājušies, atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem piešķir ar noteikumu, ka

atpakaļ nosūtīto preču vērtība minētās darbības dēļ nav lielāka nekā to vērtība laikā, kad tās eksportēja no muitas savienības otras daļas muitas teritorijas.

3. Šā panta 2. punkta otrajā daļā:

- a) "remonts vai labā stāvokļa atjaunošana, kas kļuvusi vajadzīga" ir jebkura darbība, kuras mērķis ir labot preču ekspluatācijas trūkumus vai materiālus zaudējumus, kas saistīti ar precēm, kamēr tās atradušās ārpus abām muitas savienības daļām, ja bez tās preces vairs nevarētu lietot parastajā veidā nolūkos, kam tās bijušas paredzētas;
- b) ar atpakaļ nosūtītajām precēm veikto darbību dēļ to vērtību neuzskata par lielāku, nekā tā bija laikā, kad tās eksportēja no muitas savienības otras daļas, ja darbība nepārsniedz to, kas noteikti vajadzīga, lai nodrošinātu šo preču turpmāku lietošanu tādā pašā veidā kā minētajā laikā.

Ja preču remontam vai labā stāvokļa atjaunošanai jāizmanto rezerves daļas, atļauts izmantot tikai tādas rezerves daļas, kas noteikti vajadzīgas, lai nodrošinātu to, ka preces var lietot tādā pašā veidā kā eksportēšanas laikā.

35. pants

Nokārtojot muitas eksporta formalitātes, muitas dienesti pēc attiecīgās personas pieprasījuma izsniedz dokumentu ar informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu preces gadījumā, ja tās nosūta atpakaļ uz muitas savienības vienas daļas muitas teritoriju.

36. pants

1. Kā atpakaļ nosūtītas pieņem šādas preces:

— preces, par kurām kā pamatojums deklarācijai par laišanu brīvā apgrozībā uzrādīti šādi dokumenti:

- a) eksporta deklarācijas eksemplārs, ko eksportētājam atdevuši muitas dienesti, vai šāda dokumenta kopija, kuru minētie dienesti apliecinājuši par īstu; vai
- b) informācijas lapa, kas paredzēta 37. pantā.

Ja pierādījumi, kas muitas dienestiem pieejami reimportēšanas muitas punktā vai par ko tie var pārliecināties no attiecīgās personas, norāda, ka preces, kas deklarētas brīvai apgrozībai, sākotnēji bija eksportētas no muitas savienības otras daļas un tajā laikā atbilda atpakaļ nosūtīto preču pieņemšanas nosacījumiem, a) un b) apakšpunktā minētie dokumenti netiek prasīti,

— preces, uz kurām attiecas ATA karnete, kas izsniegta otrā muitas savienības daļā.

Šīs preces var pieņemt kā atpakaļ nosūtītās preces 30. pantā noteiktajā termiņā, pat ja ATA karnetes derīguma termiņš ir beidzies.

Visos gadījumos kārtos šādas formalitātes:

— reimportēšanas kupona A līdz G ailē norādītās informācijas pārbaude,

— reimportēšanas kupona pasakņa un H ailes aizpildīšana,

— reimportēšanas kupona saglabāšana.

2. Iepakojuma materiālu, transportlīdzekļu vai konkrētu preču, uz kurām attiecas īpašs muitas režīms, starptautiskajiem pārvadājumiem 1. punkta pirmo ievilkumu nepiemēro, ja autonomos vai nolīgumu noteikumos paredzēts, ka šādos apstākļos muitas dokumenti netiek prasīti.

To nepiemēro arī tad, ja preces var deklarēt laišanai brīvā apgrozībā mutiski vai ar kādu citu darbību.

3. Ja muitas dienesti uzskata par vajadzīgu, tie reimportēšanas muitas punktā var prasīt, lai attiecīgā persona iesniegtu papildu pierādījumu, jo īpaši tādēļ, lai varētu identificēt atpakaļ nosūtītās preces.

37. pants

INF 3 informācijas lapai sastāda vienu oriģināleksemplāru un divas kopijas, izmantojot veidlapas, kas atbilst Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumu 110. pielikumā noteiktajiem paraugiem, ja to izdod Kopienā, un paraugam, kas, pamatojoties uz šo pielikumu, *mutatis mutandis* paredzēts Turcijas Muitas likumā, ja to izdod Turcijā.

38. pants

1. INF 3 informācijas lapu muitas dienesti pēc eksportētāja pieprasījuma izsniedz eksportēšanas muitas punktā, nokārtojot muitas eksporta formalitātes attiecīgajām precēm, ja eksportētājs deklarē, ka šīs preces var tikt nosūtītas atpakaļ caur muitas savienības otras daļas muitas punktu.

2. INF 3 informācijas lapu muitas dienesti pēc eksportētāja pieprasījuma drīkst izsniegt eksportēšanas muitas punktā arī pēc muitas eksporta formalitāšu nokārtošanas attiecīgajām precēm ar noteikumu, ka šie dienesti, pamatojoties uz informāciju, kas ir to rīcībā, var noteikt, ka ziņas eksportētāja pieprasījumā attiecas uz eksportētājām precēm.

39. pants

1. INF 3 informācijas lapā ir visi ieraksti, ko pieprasa muitas dienesti, lai identificētu izvestās preces.

2. Ja gaidāms, ka eksportētās preces tiks nosūtītas atpakaļ uz muitas savienības otru daļu vai uz muitas savienības abām daļām caur vairākiem muitas punktiem, kas nav eksportēšanas muitas punkti, eksportētājs var prasīt vairāku INF 3 informācijas lapu izsniegšanu par eksportēto preču kopējo daudzumu.

Eksportētājs tāpat var prasīt muitas dienestiem, kas izsniedza INF 3 informācijas lapu, aizstāt to ar vairākām INF 3 informācijas lapām par to preču kopējo daudzumu, kas minētas sākotnēji izsniegtajā INF 3 informācijas lapā.

Eksportētājs var arī prasīt, lai INF 3 informācijas lapu izsniegtu tikai par daļu eksportēto preču.

40. pants

INF 3 informācijas lapas oriģināleksemplāru un vienu kopiju atdod atpakaļ eksportētājam uzrādīšanai reimportēšanas muitas punktā. Otru kopiju glabā to muitas dienestu arhīvā, kas lapu ir izsnieguši.

41. pants

Reimportēšanas muitas punkts INF 3 informācijas lapas oriģināleksemplārā un kopijā ieraksta atpakaļ nosūtīto preču daudzumu, kas ir atbrīvots no ievadmuitas nodokļiem, saglabā oriģināleksemplāru un muitas dienestiem, kas to izsniedza, nosūta kopiju, kurā ir uzskaites numurs un datums deklarācijai par laišanu brīvā apgrozībā.

Minētie muitas dienesti salīdzina šo kopiju ar savu kopiju un saglabā to savā arhīvā.

42. pants

Ja INF 3 informācijas lapas oriģināleksemplārs ir nozagts, pazaudēts vai sabojāts, attiecīgā persona muitas dienestiem, kas to izsniedza, var prasīt dublikātu. Minētie dienesti izpilda šo prasību, ja attiecīgajos apstākļos tā ir pamatota. Šādi izsniegtā dublikātā ir viena no šādām norādēm:

“ES “DUPLICADO”,
 CS “DUPLIKÁT”,
 DA “DUPLIKAT”,
 DE “DUPLIKAT”,
 ET “DUPLIKAAT”,
 EL “ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”,
 EN “DUPLICATE”,
 FR “DUPLICATA”,
 IT “DUPLICATO”,
 LV “DUBLIKĀTS”,
 LT “DUBLIKATAS”,
 HU “MÁSODLAT”,
 MT “DUPLIKAT”,
 NL “DUPLICAAT”,
 PL “DUPLIKAT”,
 PT “SEGUNDA VIA”,
 SL “DVOJNIK”,
 SK “DUPLIKÁT”,
 FI “KAKSOISKAPPALE”,
 SV “DUPLIKAT”,
 TR “İKİNCİ NÜSHADİR.”

Muitas dienesti savā INF 3 informācijas lapā norāda, ka ir izsniegts dublikāts.

43. pants

1. Pēc muitas dienestu pieprasījuma reimportēšanas muitas punktā muitas dienesti eksportēšanas muitas punktā pirmajam dara zināmu visu informāciju, kas ir to rīcībā, lai tas varētu noteikt, vai preces atbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai uz tām varētu attiecināt šīs nodaļas noteikumus.

2. INF 3 informācijas lapu var izmantot 1. punktā minētās informācijas pieprasīšanai un nosūtīšanai.

4. NODAĻA

Preferenciālas izcelsmes apliecinājumu izveide muitas savienības daļās

44. pants

Šajā nodaļā ir izklāstīti noteikumi, kuru mērķis ir atvieglot:

- EUR.1 vai EUR-MED preču pārvadājumu apliecību izdošanu un faktūras deklarāciju vai EUR-MED faktūras deklarāciju sastādīšanu saskaņā ar to preferenču nolīgumu noteikumiem, kurus Kopiena un Turcija noslēgusi ar valstīm, valstu grupām vai teritorijām, nodrošinot izcelsmes kumulācijas sistēmu, ņemot vērā, ka tiek piemēroti identiski izcelsmes noteikumi un muitas nodokļu atmaksāšanas vai atbrīvojuma aizliegums;
- administratīvo sadarbību starp Kopesnas dalībvalstu un Turcijas muitas dienestiem.

45. pants

1. Lai īstenotu 44. panta a) punktu, tādu preču piegādātāji, kas ir brīvā apgrozībā muitas savienībā un kas jānogādā starp divām muitas savienības daļām, iesniedz deklarāciju, turpmāk “piegādātāja deklarācija”, par noteiktas izcelsmes statusu precēm attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, ko nosaka attiecīgie preferenču nolīgumi.

2. Piegādātāja deklarāciju eksportētājs izmanto par pierādījumu, jo īpaši kā apstiprinošu dokumentu EUR.1 vai EUR-MED preču pārvadājumu apliecību pieteikumiem vai kā pamatu faktūras deklarāciju vai EUR-MED faktūras deklarāciju aizpildīšanai.

46. pants

Izņemot gadījumus, kas paredzēti 47. pantā, piegādātājs iesniedz atsevišķu deklarāciju par katru preču sūtījumu.

Šo deklarāciju piegādātājs iekļauj faktūrā, kas attiecas uz šo sūtījumu, pavadzīmē vai citā tirdzniecības dokumentā, kurā attiecīgās preces aprakstītas pietiekami sīki, lai būtu identificējamās.

Piegādātājs var iesniegt deklarāciju katrā laikā, pat pēc preču piegādes.

47. pants

1. Ja piegādātājs konkrētam pircējam regulāri piegādā preces, kuru noteiktas izcelsmes statusam būtu jāpaliek nemainīgam ievērojamā laikposmā, viņš var sniegt vienu piegādātāja deklarāciju, kas attiektos arī uz turpmākiem šo preču sūtījumiem, turpmāk "pastāvīgā piegādātāja deklarācija". Pastāvīgā piegādātāja deklarācija ir derīga līdz vienam gadam no deklarēšanas dienas.

2. Pastāvīgā piegādātāja deklarācija var būt retrospektīva. Šādos gadījumos tās derīgums nedrīkst pārsniegt vienu gadu kopš tās spēkā stāšanās datuma.

3. Piegādātājs tūlīt informē pircēju, ja pastāvīgā piegādātāja deklarācija attiecībā uz piegādātajām precēm vairs nav derīga.

48. pants

1. Piegādātāja deklarāciju sniedz pēc V pielikumā noteiktā parauga, bet pastāvīgā piegādātāja deklarāciju – pēc VI pielikumā noteiktā parauga.

2. Uz piegādātāja deklarācijas ir piegādātāja pašrocīgs paraksts, un deklarāciju var sastādīt, izmantojot iepriekš iespiestu veidlapu. Ja faktūru un piegādātāja deklarāciju izveido ar datoru, deklarāciju nevajag parakstīt pašrocīgi ar noteikumu, ka piegādātājs dod pircējam rakstiskas saistības, uzņemdamies par katru piegādātāja deklarāciju, kurā viņš minēts, pilnīgu atbildību tā, it kā piegādātājs būtu parakstījis šo deklarāciju pašrocīgi.

49. pants

1. Lai īstenotu 44. panta b) punktu, Kopienas dalībvalstu un Turcijas muitas dienesti palīdz cits citam pārbaudīt piegādātāja deklarācijās sniegtās informācijas pareizību.

2. Lai pārliecinātos par piegādātāja deklarācijas pareizību un īstumu, valsts, kurā izsniegts vai sastādīts noteiktas izcelsmes statusa apliecinājums, muitas dienestiem var lūgt, lai eksportētājs pieprasītu piegādātājam *INF 4* informācijas apliecību. *INF 4* informācijas apliecību sastāda uz veidlapas, kas atbilst paraugam V pielikumā Padomes Regulai (EK) Nr. 1207/2001⁽¹⁾, ja to izdod

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 1207/2001 (2001. gada 11. jūnijs) par procedūru, kas vienkāršo preču pārvadājuma sertifikātu *EUR.1* izdošanu, deklarāciju faktūrā un *EUR.2* veidlapu aizpildīšanu un atļauju izdošanu atzītiem eksportētājiem saskaņā ar noteikumiem, kuri regulē Eiropas Kopienas un atsevišķu valstu tirdzniecības atvieglojumus, un Regulas (EEK) Nr. 3351/83 atcelšanu (OV L 165, 21.6.2001., 1. lpp. Regulas V pielikumā grozījumi izdarīti ar OV L 170, 29.6.2002., 88. lpp.).

Kopienā, un paraugam, kas, pamatojoties uz šo pielikumu, *mutatis mutandis* paredzēts Turcijas Muitas likumā, ja to izdod Turcijā. Veidlapu aizpilda vienā no Kopienas oficiālajām valodām vai turku valodā. Tās valsts muitas dienesti, kurai jāsniedz informācija vai kura to pieprasa, var lūgt, lai tiem iesniegtajos dokumentos izklāstīto informāciju pārtulko šīs valsts oficiālajā valodā vai valodās.

3. *INF 4* informācijas apliecību izdod piegādātāja uzņēmējdarbības valsts muitas dienesti. Minētajiem dienestiem ir tiesības pieprasīt jebkurus pierādījumus un izdarīt jebkādas piegādātāja grāmatvedības pārbaudes un citas pārbaudes, ko tie uzskata par vajadzīgām.

4. Tās valsts muitas dienesti, kurā piegādātājs veic uzņēmējdarbību, izdod *INF 4* informācijas apliecību triju mēnešu laikā pēc piegādātāja iesniegtā pieteikuma saņemšanas, norādot, vai piegādātāja sniegtā deklarācija ir bijusi pareiza vai ne.

5. Aizpildīto apliecību nodod piegādātājam, kas to nosūta eksportētājam nodošanai tās valsts attiecīgajam muitas dienestam, kurā izdots vai sastādīts noteiktas izcelsmes statusa apliecinājums.

50. pants

1. Piegādātājs, kas sastāda piegādātāja deklarāciju, vismaz trīs gadus saglabā visus dokumentāros pierādījumus par deklarācijas pareizību.

2. Muitas dienests, kuram iesniegts *INF 4* informācijas apliecības pieteikums, saglabā pieteikuma veidlapu vismaz trīs gadus.

51. pants

1. Ja eksportētājs četru mēnešu laikā pēc valsts, kurā izdots vai sastādīts noteiktas izcelsmes statusa apliecinājums, muitas dienestu pieprasījuma nespēj uzrādīt *INF 4* informācijas apliecību, šie dienesti var tieši lūgt, lai piegādātāja uzņēmējdarbības valsts muitas dienesti apstiprinātu attiecīgo ražojumu noteiktas izcelsmes statusu attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, ko paredz attiecīgie preferenču nolīgumi.

2. Piemērojot 1. punktu, muitas dienesti, kas pieprasa pārbaudi, nosūta piegādātāja uzņēmējdarbības valsts muitas dienestiem visu tiem pieejamo informāciju un norāda šāda pieprasījuma būtiskos vai formālos iemeslus.

Pamatojot savu pieprasījumu, tie pievieno visus iegūtos dokumentus vai informāciju, kas liek uzskatīt, ka piegādātāja deklarācija nav pareiza.

3. Veicot pārbaudes, piegādātāja uzņēmējdarbības valsts muitas dienesti var prasīt jebkādas pierādījumus un veikt jebkādas ražotāja grāmatvedības pārbaudes un jebkādas citas pārbaudes, ko tie uzskata par vajadzīgām.

4. Muitas dienestus, kas pieprasa pārbaudi, cik ātri vien iespējams informē par pārbaudes rezultātiem ar INF 4 informācijas apliecību.

5. Ja piecos mēnešos pēc pārbaudes dienas atbilde nav saņemta vai atbildē nav pietiekamas informācijas, lai pierādītu ražojumu faktisko izcelsmi, tās valsts muitas dienesti, kurā noteiktas izcelsmes apliecinājums ir izsniegts vai sastādīts, atzīst šo apliecinājumu par nederīgu, pamatojoties uz attiecīgajiem dokumentiem.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Ar šo atceļ Lēmumus Nr. 1/1999, Nr. 1/2000 un Nr. 1/2001. Atsauces uz atcelto lēmumu noteikumiem uzskata par atsaucēm uz atbilstīgiem šā lēmuma noteikumiem. Piegādātāja deklarācijas, tostarp pastāvīgā piegādātāja deklarācijas, kas sastādītas pirms šā lēmuma stāšanās spēkā, joprojām ir derīgas.

nošu pierādījumu pieteikumiem *EUR-MED* pārvadājumu apliecības izdošanai vai par pamatu *EUR-MED* faktūras deklarācijas izdošanai.

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Ankarā, 2006. gada 26. septembrī.

Piegādātāja deklarācijas, kas atbilst Lēmuma Nr. 1/1999 veidlapām, var turpināt sastādīt divpadsmit mēnešus pēc šā lēmuma stāšanās spēkā, izņemot ja eksportētāji tās izmanto par apstipri-

Muitas sadarbības komitejas vārdā —
priekšsēdētājs
P. FAUCHERAND

I PIELIKUMS

PREČU PĀRVADĀJUMU APLIECĪBA

1. Eksportētājs (vārds/nosaukums, pilna adrese, valsts) ☐		A.TR. Nr. A 000000	
		2. Pārvadājuma dokuments (nav obligāts) Nr. Datums	
3. Saņēmējs (vārds/nosaukums, pilna adrese, valsts) (nav obligāts)		4. EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS UN TURCIJAS ASOCIĀCIJA	
		5. Eksportētājvalsts	6. Galamērķa valsts ⁽¹⁾
7. Informācija par transportu (nav obligāta)		8. Piezīmes	
9. Ieraksta numurs	10. Marķējums un numuri; iepakojumu skaits un veids (bez taras precēm norādīt kuģa nosaukumu vai dzelzceļa vagona vai autotransporta līdzekļa numuru); Preču apraksts		11. Bruto svars (kg) vai cita mērvienība (hl, m³ u.c.)
12. MUITAS VIZĒŠANA Deklarācija apstiprināta Zīmogs Eksporta dokuments ⁽²⁾ : Veidlapa Nr. Muitas iestāde Izdevējvalsts (Vieta un datums) (Paraksts)		13. EKSPORTĒTĀJA APLIECINĀJUMS Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šeit aprakstītās preces atbilst šīs apliecības izdošanas prasībām (Vieta un datums) (Paraksts)	

⁽¹⁾ Ierakstīt – dalībvalsts vai Turcija
⁽²⁾ Atzīmēt tikai tad, ja eksportētājvalsts to pieprasa

14. PĀRBAUDES PIEPRASĪJUMS (kam): ☐	15. PĀRBAUDES REZULTĀTS
Tiek lūgta šīs apliecības autentiskuma un pareizības pārbaude (Vieta un datums) Zīmogs (Paraksts)	Veiktajā pārbaudē konstatēts, ka šī apliecība (*) ☐ ir izsniegta norādītajā muitas punktā un tajā sniegtā informācija ir pareiza ☐ neatbilst prasībām attiecībā uz autentiskumu un pareizību (skatīt pievienotās piezīmes) (Vieta un datums) Zīmogs
Pieprasītāja pilna adrese (Paraksts) <hr/> (*) attiecīgajā lodzinā ievilkta X.

II PIELIKUMS

PASKAIDROJUMI PAR PREČU PĀRVADĀJUMU APLIECĪBU

I. Noteikumi par preču pārvadājumu apliecības aizpildīšanu

1. A.TR. preču pārvadājumu apliecību sastāda saskaņā ar 9. panta 1. punkta noteikumu.
2. A.TR. preču pārvadājumu apliecībā nedrīkst būt nekas dzēsts vai rakstīts virs nosvītrotā teksta. Visas izmaiņas jāizdara, svītrojot nepareizos datus un pievienojot beigās visus vajadzīgos labojumus. Personai, kas aizpilda apliecību, visas šādas izmaiņas jāparaksta ar iniciāļiem, un muitas dienestiem tās jāvizē.

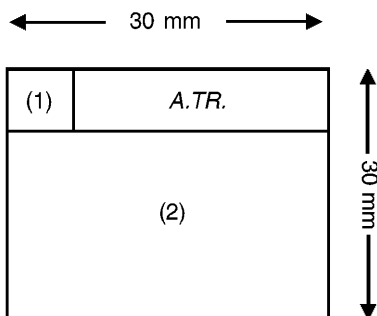
Ražojumu apraksts jāiekļauj šim nolūkam atvēlētajā ailē, neatstājot nevienu tukšu rindu. Ja aile nav aizpildīta pilnībā, zem pēdējās apraksta rindas pār visu tukšo laukumu jāievēl horizontāla līnija.

II. Dažādās ailēs ierakstāmie dati

1. Ieraksta attiecīgās personas vārdu, uzvārdu (vai sabiedrības nosaukumu) un adresi.
2. Attiecīgā gadījumā ieraksta pārvadājuma dokumenta numuru.
3. Ieraksta tās (to) personas(-u) vai sabiedrības(-u) vārdu, uzvārdu/nosaukumu un adresi, kam preces ir nogādājamas.
5. Ieraksta tās valsts nosaukumu, no kuras preces eksportē.
6. Ieraksta attiecīgās valsts nosaukumu.
9. Ieraksta konkrētā izstrādājuma numuru attiecībā pret apliecībā ierakstīto izstrādājumu kopskaitu.
10. Ieraksta preču marķējumus, numurus, daudzumu, iepakojumu veidu un parasto preču komercaparakstu.
11. Ieraksta atbilstīgajā 10. ailē aprakstīto preču bruto svaru kilogramos vai citā mērvienībā (hl, m³ u. c.).
12. Aizpilda muitas dienests. Attiecīgā gadījumā ieraksta informāciju, kas saistīta ar eksporta dokumentu (veids un veidlapas numurs, muitas punkta un izdevējas valsts nosaukums).
13. Ieraksta vietu un datumu, un eksportētāja parakstu un vārdu/nosaukumu.

III PIELIKUMS

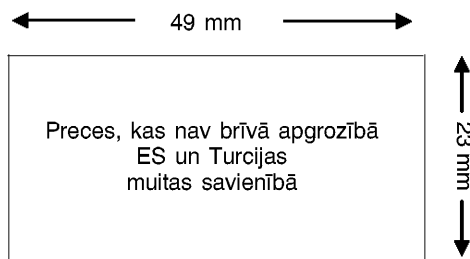
11. panta 5. punktā minētais īpašais zīmogs

- (1) Eksportētājvalsts sākumburti vai ģerbonis.
(2) Informācija, kas vajadzīga atzītā eksportētāja identificēšanai.

IV PIELIKUMS

Dzeltenā etiķete, kas minēta 21. pantā

V PIELIKUMS

PIEGĀDĀTĀJA DEKLARĀCIJA

Piegādātāja deklarācija, kuras teksts šeit sniegts, jāaizpilda saskaņā ar zemsvītras piezīmēm. Tomēr zemsvītras piezīmēm nav jāatkārto.

DEKLARĀCIJA

Es, apakšā parakstījies, paziņoju, ka šajā dokumentā uzskaitīto preču (1)
 izcelsme ir (2) un tās atbilst izcelsmes noteikumiem, kas attiecas uz preferenciālu tirdzniecību
 ar (3).

Es apliecinu, ka:

- Kumulāciju piemēro ar (valsts vai valstu nosaukums(-i))
 Kumulāciju nepiemēro (4)

Aņņemos iesniegt muitas dienestiem visus turpmākos apliecināošos dokumentus, ko tie pieprasīs:

..... (5)
 (6)
 (7)

(1) Ja deklarācija attiecas tikai uz dažām no dokumentā uzskaitītajām precēm, tās būtu skaidri jānorāda vai jāatzīmē, un šī atzīme jāieraksta deklarācijā šādi: "... kas uzskaitītas šajā dokumentā un atzīmētas ar ..., izcelsme ir ...".

(2) Kopiena, Turcija vai valsts, valstu grupa vai teritorija, kas minēta 44. panta a) punktā.

(3) Attiecīgā valsts, valstu grupa vai teritorija, kas minēta 44. panta a) punktā.

(4) Aizpilda un svīturo, ja nepieciešams.

(5) Vieta un datums.

(6) Vārds un ieņņemamais amats.

(7) Paraksts.

VI PIELIKUMS

PASTĀVĪGĀ PIEGĀDĀTĀJA DEKLARĀCIJA

Piegādātāja deklarācija, kuras teksts šeit sniegts, jāaizpilda saskaņā ar zemsvītras piezīmēm. Tomēr zemsvītras piezīmes nav jāatkārto.

DEKLARĀCIJA

Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šādas preces: (1)

..... (2)

ko regulāri piegādā (3), to izcelsme ir (4)

un tās atbilst izcelsmes noteikumiem, kas reglamentē preferenciālu tirdzniecību ar (5).

Es apliecinu, ka:

Kumulāciju piemēro ar (valsts vai valstu nosaukums(-i))

Kumulāciju nepiemēro (6)

Šī deklarācija ir derīga visiem turpmākajiem šo ražojumu sūtījumiem no: uz (7).

Aņņemos nekavējoties informēt, ja šī deklarācija vairs nav derīga.

Aņņemos iesniegt muitas dienestiem visus turpmākos apliecināošos dokumentus, ko tie pieprasīs.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Apraksts.

(2) Faktūrās lietotais apzīmējums, piemēram, modeļa Nr.

(3) Preču saņņēmējas sabiedrības nosaukums.

(4) Kopiena, Turcija vai valsts, valstu grupa vai teritorija, kas minēta 44. panta a) punktā.

(5) Attiecīgā valsts, valstu grupa vai teritorija, kas minēta 44. panta a) punktā.

(6) Aizpilda un svīturo, ja nepieciešams.

(7) Jānorāda datumi. Terminš nedrīkst pārsniegt 12 mēnešus.

(8) Vieta un datums.

(9) Vārds un ieņņemamais amats, sabiedrības nosaukums un adrese.

(10) Paraksts.

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2006. gada 22. septembris)

par saulšānās līdzekļu iedarbīgumu un ar to saistītajiem apgalvojumiem

(izzinots ar dokumenta numuru K(2006) 4089)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/647/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

noteikumu ietekmi uz apgalvojumiem attiecībā uz saulšānās līdzekļu iedarbīgumu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 211. panta otro ievilkumu,

tā kā:

- (1) Atbilstoši Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvas 76/768/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem ⁽¹⁾ 1. panta 1. punktam saulšānās līdzekļi ir kosmētikas līdzekļi.
- (2) Saskaņā ar Direktīvas 76/768/EEK 2. panta pirmo daļu Kopienas tirgū laistie kosmētikas līdzekļi parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos nedrīkst apdraudēt cilvēku veselību, jo īpaši ņemot vērā produkta noformējumu, tā etiķeti un jebkuru tā lietošanas pamācību.
- (3) Direktīvas 76/768/EEK 6. panta 3. punkts nosaka, ka dalībvalstīm jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka uz kosmētikas līdzekļu etiķetēm un to realizācijas un reklāmas pasākumos neizmanto tādus formulējumus, nosaukumus, firmas zīmes, attēlus un figurālas vai citas zīmes, kas norāda uz īpašībām, kādas šiem līdzekļiem nepiemīt.
- (4) Turklāt saskaņā ar Direktīvas 76/768/EEK 7.a pantu ražotājam vai viņa pārstāvim, vai personai, pēc kuras rīkojuma kosmētikas līdzeklis ir ražots, vai personai, kas ir atbildīga par importētā kosmētikas līdzekļa laišanu Kopienas tirgū, kontroles labad jāuztur informācija par apgalvotās kosmētikas līdzekļa ietekmes pierādījumu, ja tas ir pamatots ar šīs ietekmes vai šā produkta raksturu, attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm viegli pieejamā veidā.
- (5) Lai sekmētu augstu veselības aizsardzības līmeni, jāsniedz ieteikumi par Direktīvas 76/768/EEK 6. panta 3. punkta
- (6) Lai gan nozarē jau ir veikti pasākumi šajā ziņā, būtu lietderīgi norādīt piemērus tam, kādus apgalvojumus nevajadzētu sniegt attiecībā uz saulšānās līdzekļiem, piesardzības pasākumus, ko vajadzētu ievērot, un to, kādas lietošanas pamācības būtu ieteicamas attiecībā uz dažām apgalvotajām īpašībām.
- (7) Ir arī lietderīgi risināt dažus citus aspektus saistībā ar apgalvojumiem attiecībā uz saulšānās līdzekļiem un šādu līdzekļu iedarbīgumu, proti, saulšānās līdzekļu minimālo iedarbīgumu, lai nodrošinātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni, un to, kā saulšānās līdzekļu etiķetes saglabāt vienkāršas un saprotamas, lai palīdzētu patērētājam izvēlēties piemēroto līdzekli.
- (8) Saules radiācija, cita starpā, ir ultravioletais B starojums ar īsāku viļņa garumu ("UVB starojums") un ultravioletais A starojums ar garāku viļņa garumu ("UVA starojums"). Ādas iekaisumu ("saules apdegumu") un tā radīto ādas apsārtumu (eritēmu) galvenokārt izraisa UVB starojums. Runājot par vēža risku, lai gan to galvenokārt izraisa UVB starojums, nevar atstāt bez ievērības arī UVA starojuma radīto risku. Turklāt UVA starojums izraisa priekšlaicīgu ādas novecošanu. Pētījumi liecina arī par to, ka pārmērīga UVB un UVA starojuma iedarbība ietekmē ķermeņa imūnsistēmu.
- (9) Saulšānās līdzekļi var iedarbīgi novērst saules apdegumu. Zinātniskie atklājumi liecina arī par to, ka saulšānās līdzekļi var novērst bojājumus, kas saistīti ar ādas foto-novecošanu, un aizsargāt no starojuma izraisītas imūndepresijas. Epidemioloģiskie pētījumi liecina, ka, lietojot saulšānās līdzekļus, var novērst dažus ādas karcinomas veidus.
- (10) Lai saulšānās līdzekļiem būtu šādas aizsargājošas īpašības, tiem ir jāaizsargā gan pret UVB, gan pret UVA starojumu. Tāpēc, lai gan saules aizsarg-faktors attiecas tikai uz aizsardzību pret starojumu, kas izraisa eritēmu (galvenokārt pret UVB starojumu), saulšānās līdzekļiem jānodrošina aizsardzība gan pret UVB, gan pret UVA starojumu.

⁽¹⁾ OV L 262, 27.9.1976., 169. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/65/EK (OV L 198, 20.7.2006., 11. lpp.).

- (11) Pat ļoti iedarbīgi saulēšanas līdzekļi, kas aizsargā gan pret UVB, gan UVA starojumu, nevar nodrošināt pilnīgu aizsardzību pret risku, ko veselībai rada ultravioletais (UV) starojums. Neviena saulēšanas līdzeklis nenodrošina pilnīgu ultravioletā starojuma filtru. Turklāt līdz šim nav iegūti neapstrīdami zinātniski pierādījumi tam, ka saulēšanas līdzekļu lietošana novērš melanomas rašanos. Tātad saulēšanas līdzekļiem nevajadzētu apgalvot vai radīt iespaidu, ka tie sniedz pilnīgu aizsardzību pret risku, ko rada pārmērīga ultravioletā starojuma iedarbība.
- (12) Tas jo īpaši attiecas uz saules staru iedarbību uz zīdaiņiem un maziem bērniem. Tā kā saules staru iedarbība bērībā būtiski veicina ādas vēža attīstību vēlāk, saulēšanas līdzekļi nedrīkst radīt iespaidu, ka tie nodrošina pietiekamu aizsardzību zīdaiņiem un bērniem.
- (13) Lai neradītu maldīgu priekšstatu par saulēšanas līdzekļu īpašībām, jāsniedz atbilstoši brīdinājumi.
- (14) Pasaules Veselības organizācijas Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra, pamatojoties uz vairākiem pētījumiem, ir uzsvērusi saikni starp pareizas saulēšanas līdzekļu lietošanas svarīgumu un apgalvotā saules aizsarg-faktora iedarbīgumu. Jo īpaši svarīgi ir ik pa brīdim atkārtoti uzklāt saulēšanas līdzekļus. Turklāt, lai panāktu aizsardzības līmeni, ko norāda saules aizsarg-faktors, saulēšanas līdzekļi jālieto tādā daudzumā, kas līdzinās testēšanas daudzumam, t.i., 2 mg/cm² jeb 6 tējkarotes losjona (apmēram 36 grami) uz vidējas miesasbūves pieauguša cilvēka ķermeņa. Šis daudzums ir lielāks nekā tas, ko parasti lieto patērētāji. Lietojot saulēšanas līdzekļus mazākā daudzumā, nesamērīgi samazinās to sniegtā aizsardzība. Piemēram, ja lietoto daudzumu samazina uz pusi, aizsardzība var samazināties par divām trešdaļām.
- (15) Lai nodrošinātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni, saulēšanas līdzekļiem pietiekoši iedarbīgi jāaizsargā pret UVB un UVA starojumu. Tāpēc saulēšanas līdzekļiem jānodrošina minimālā aizsardzība pret UVB un UVA starojumu. Lielākam saules aizsarg-faktoram (t.i., aizsardzība galvenokārt pret UVB starojumu) jāietver arī lielāka aizsardzība pret UVA starojumu. Tādējādi aizsardzībai pret UVA un UVB starojumu jābūt savstarpēji saistītai. Zinātnes atklājumi liecina, ka noteiktus bioloģiskus ādas bojājumus var novērst un samazināt, ja tumšo pigmentu noturības testā (t.i., pārbaudot galvenokārt UVA starojumu) izmērītā aizsarg-faktora attiecība ir vismaz 1/3 no aizsarg-faktora, kas noteikts, izmantojot saules aizsarg-faktora testēšanas metodi (t.i., pārbaudot galvenokārt UVB starojumu). Turklāt, lai nodrošinātu vispusīgu aizsardzību, dermatologu ieteiktais kritiskais viļņa garums ir vismaz 370 nm.
- (16) Lai nodrošinātu ieteiktās minimālās aizsardzības pret UVB starojuma reproducējamību un salīdzināmību, jāizmanto *International Sun Protection Factor Test Method (2006)* ("Starptautiskā saules aizsarg-faktora testa metode"), ko 2006. gadā aktualizēja Eiropas, Japānas, ASV un Dienvidāfrikas nozare. Lai novērtētu minimālo aizsardzību pret UVA starojumu, jāizmanto tumšo pigmentu noturības metode, kā to piemēro Japānas nozare un ir pārveidojusi Francijas Veselības aģentūra *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps*, kā arī jāizmanto kritiskā viļņa garuma tests. Lai ieviestu Eiropas standartus šajā jomā, šīs testēšanas metodes ir iesniegtas Eiropas Standartizācijas komitejai (CEN) ⁽¹⁾.
- (17) Lai gan šīs testēšanas metodes būtu jāizmanto kā pamata metode, priekšroka būtu jādod *in-vitro* testēšanas metodēm, ar kurām var iegūt līdzvērtīgus rezultātus, jo *in-vivo* metožu izmantošana nav vēlama ētisku apsvērumu dēļ. Nozarei jāstiprina tās centieni izstrādāt *in-vitro* testēšanas metodes, lai noteiktu aizsardzību pret UVB un UVA starojumu.
- (18) Apgalvojumiem attiecībā uz saulēšanas līdzekļu iedarbīgumu jābūt vienkāršiem, saturīgiem un pamatotiem uz vienādiem kritērijiem, lai palīdzētu patērētājam salīdzināt līdzekļus un izvēlēties atbilstošo līdzekli attiecīgajam saules iedarbības stiprumam un ādas tipam.
- (19) Jo īpaši nepieciešams panākt vienotu apgalvojumu formu attiecībā uz aizsardzību pret UVA starojumu, lai patērētājam būtu vieglāk izvēlēties līdzekli, kas aizsargā gan pret UVB, gan pret UVA starojumu.
- (20) Plaša skaitļu daudzveidība, ko izmanto uz etiķetēm, lai apzīmētu saules aizsarg-faktoru, neatbilst mērķim sniegt vienkāršus un saturīgus apgalvojumus. Aizsardzības palielinājums starp skaitļiem, kas to apzīmē, ir niecīgs, jo īpaši līdzekļiem ar augstu aizsarg-faktoru. Turklāt saules apdeguma gadījumā aizsardzība palielinās tikai lineāri, t.i., līdzeklis ar saules aizsarg-faktoru 30 nodrošina divreiz lielāku aizsardzību pret saules apdegumu nekā līdzeklis ar saules aizsarg-faktoru 15. Tomēr līdzeklis ar saules aizsarg-faktoru 15 absorbē 93 % UVB starojuma, bet līdzeklis ar saules aizsarg-faktoru 30–97 % UVB starojuma. Visbeidzot līdzekļi ar saules aizsarg-faktoru, kas lielāks par 50, nesniedz būtiski lielāku aizsardzību pret UV starojumu. Tāpēc skaitļu virkni, ar ko apzīmē saules aizsarg-faktoru uz etiķetēm, var samazināt, nemazinot patērētāja izvēli starp dažāda stipruma aizsardzību.

⁽¹⁾ Eiropas Standartizācijas komitejai adresēts standartizācijas mandāts par saules aizsarglīdzekļu iedarbīguma pārbaudes metodēm, Mandāts M/389, 2006. gada 12. jūlijs.

- (21) Etiķetes, kurās izmanto vienu no četrām kategorijām ("zema", "vidēja", "augsta" un "ļoti augsta"), sniedz vienkāršāku un saturīgāku informāciju par sauļošanās līdzekļu iedarbīgumu nekā daudz un dažādi skaitļi. Tāpēc šī kategorija būtu jānorāda uz etiķetes tikpat pamanāmā veidā kā saules aizsarg-faktors.
- (22) Patērētāji jāinformē par risku, ko rada pārmērīga saules iedarbība. Turklāt patērētājiem jāsniedz ieteikumi attiecībā uz piemērotāko sauļošanās līdzekli, tā iedarbīguma izteiksmē, ņemot vērā saules iedarbības pakāpi un ādas tipu,
- d) "UVA starojums" ir saules starojums 320–400 nm spektrā;
- e) "kritiskais viļņa garums" ir tāds viļņa garums, kam integrētās optiskā blīvuma līknes daļa, sākot ar 290 nm, atbilst līdz 90 % no integrētās daļas starp 290 – 400 nm;
- f) "minimālā eritēmu izraisošā deva" ir enerģijas daudzums, kas izraisa eritēmu;

AR ŠO IESAKA.

1. IEDAĻA

TEMATS UN DEFINĪCIJAS

1) Šis ieteikums sniedz vadlīnijas par sekojošo:

- a) 2. iedaļā par Direktīvas 76/768/EEK 6. panta 3. punkta piemērošanu attiecībā uz dažām sauļošanās līdzekļu īpašībām un apgalvojumiem par to iedarbīgumu;
- b) 3., 4. un 5. iedaļā par sauļošanās līdzekļu minimālo iedarbīgumu, lai nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni pret UVB un UVA starojumu, un par vienkāršām un saprotamām sauļošanās līdzekļu etiķetēm, lai patērētājam būtu vieglāk izvēlēties piemēroto līdzekli.

2) Šajā ieteikumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "sauļošanās līdzeklis" ir jebkurš preparāts (piemēram, krēms, eļļa, želeja, izsmidzināms līdzeklis), kas paredzēts uzklāšanai uz cilvēka ādas un kura vienīgā vai viena no galvenajām funkcijām ir ādas aizsargāšana pret UV starojumu, absorbējot, izkliedējot vai atstarojot šo starojumu;
- b) "apgalvojums" ir jebkurš apgalvojums par sauļošanās līdzekļa īpašībām, kas izteikts tekstā, nosaukumos, preču zīmēs, attēlos un figurālās vai citās zīmēs, kas izmantotas uz sauļošanās līdzekļu etiķetēm, tos pārdodot un reklamējot;
- c) "UVB starojums" ir saules starojums 290–320 nm spektrā;

- g) "saules aizsarg-faktors" ir attiecība starp minimālo eritēmu izraisošo devu uz ādas, ko aizsargā sauļošanās līdzeklis, un minimālo eritēmu izraisošo devu uz tās pašas ādas, kas netiek aizsargāta;
- h) "UVA aizsarg-faktors" ir attiecība starp minimālo UVA devu, kas nepieciešama, lai izraisītu noturīgu tumšā pigmenta veidošanos uz ādas, ko aizsargā sauļošanās līdzeklis, un minimālo UVA devu, kas nepieciešama, lai izraisītu minimālu tumšo toni uz tās pašas ādas, kas netiek aizsargāta.

2. IEDAĻA

AIZSARDZĪBA PRET UVA/UVB STAROJUMU, APGALVOJUMI, PIESARDZĪBAS PASĀKUMI, LIETOŠANAS PAMĀCĪBAS

- 3) Lai ievērotu Direktīvas 76/768/EEK 6. panta 3. punktu, jāņem vērā šādas īpašības un apgalvojumi, kas minēti no 4. līdz 8. punktam.
- 4) Sauļošanās līdzekļiem jānodrošina aizsardzība gan pret UVB, gan pret UVA starojumu.
- 5) Nedrīkst sniegt apgalvojumus, kas liecinātu par šādām īpašībām:
- a) 100 % aizsardzība pret UV starojumu (piemēram, "saules aizsarg-filters" vai "pilnīga aizsardzība");
- b) jebkuros apstākļos nav nepieciešams uzklāt līdzekli atkārtoti (piemēram, "aizsardzība visu dienu").

- 6) Uz sauļošanās līdzekļiem jābūt brīdinājumam, kurā norādīts, ka tie nesniedz 100 % aizsardzību, un ieteikumiem par piesardzības pasākumiem, kas jāievēro papildus šo līdzekļu lietošanai. Tādi brīdinājumi var būt, piemēram:
- a) "Neuzturēties pārāk ilgi saulē, pat lietojot sauļošanās līdzekli";
 - b) "Neļaujiet zīdaiņiem un maziem bērniem atrasties tiešā saules iedarbībā";
 - c) "Pārmērīga saules iedarbība rada nopietnus draudus veselībai".
- 7) Sauļošanās līdzekļiem jāpievieno lietošanas pamācības, kas nodrošina to, ka apgalvojumi par šā līdzekļa iedarbīgumu, ir reāli īstenojami. Tādas pamācības var būt, piemēram:
- a) "uzklāt sauļošanās līdzekli pirms iziešanas saulē";
 - b) "ik pa laikam uzklāt atkārtoti, lai saglabātu aizsardzību, jo īpaši pēc svīšanas, peldēšanās vai slaucīšanās dvielī".
- 8) Sauļošanās līdzekļiem jāpievieno lietošanas pamācības, kas nodrošina, ka līdzeklis tiek uzklāts uz ādas pietiekamā daudzumā, lai panāktu šim līdzeklim apgalvoto iedarbīgumu. To var darīt, piemēram, norādot vajadzīgo daudzumu piktogrammā, attēlā vai pievienojot mērierīci. Sauļošanās līdzekļiem jāpievieno skaidrojums par risku, kas rodas, ja lieto mazāku daudzumu, piemēram: "Brīdinājums: lietojot mazāku daudzumu, aizsardzības līmenis ievērojami samazināsies".
- 10) Sauļošanās līdzekļiem jānodrošina šāda minimālā aizsardzības pakāpe:
- a) UVB aizsardzība, kas atbilst saules aizsarg-faktoram 6, ko iegūst, izmantojot *International Sun Protection Factor Test Method (2006)* testēšanas metodi, vai līdzvērtīga aizsardzības pakāpe, ko iegūst, izmantojot kādu no *in-vitro* metodēm;
 - b) UVA aizsardzība, kas atbilst UVA aizsarg-faktoram attiecībā 1/3 no saules aizsarg-faktora, kas noteikts, izmantojot tumšo pigmentu noturības metodi, ko pārveidojusi Francijas Veselības aģentūra *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps*, vai līdzvērtīga aizsardzības pakāpe, ko iegūst, izmantojot kādu no *in-vitro* metodēm;
 - c) kritiskais viļņa garums 370 nm, kas iegūts, izmantojot kritiskā viļņa garuma testēšanas metodi.

4. IEDAĻA

VIENKĀRŠI UN SATURĪGI APGALVOJUMI PAR IEDARBĪGUMU

- 11) Apgalvojumiem par sauļošanās līdzekļu iedarbīgumu jābūt vienkāršiem, nepārprotamiem un saturīgiem, kā arī pamatotiem uz standartizētiem, reproducējamiem kritērijiem.
- 12) Apgalvojumi par aizsardzību pret UVB un UVA starojumu jāsniedz tikai tad, ja šī aizsardzība atbilst 10. punktā noteiktajam līmenim vai pārsniedz to.
- 13) Sauļošanās līdzekļu iedarbīgums jānorāda uz etiķetes, atsaucoties uz šādām kategorijām: "zema", "vidēja", "augsta" un "ļoti augsta". Katrai no šīm kategorijām jāatbilst standartizētai aizsardzības pakāpei pret UVB un UVA starojumu.
- 14) Jāierobežo skaitļu daudzveidība, ko izmanto uz etiķetēm, lai apzīmētu saules aizsarg-faktoru, tādējādi ļaujot vieglāk salīdzināt dažādus līdzekļus, nemazinot patērētāja izvēli. Katrai kategorijai un attiecīgajām etiķetēm ieteicams izmantot šādu skaitļu virkni saules aizsarg-faktora apzīmēšanai:

3. IEDAĻA

MINIMĀLAIS IEDARBĪGUMS

- 9) Sauļošanās līdzekļiem jānodrošina minimālā aizsardzības pakāpe pret UVB un UVA starojumu. Aizsardzības pakāpe jānosaka lietojot standartizētas, reproducējamās testēšanas metodes, ņemot vērā foto-degradāciju. Priekšroka jādod *in-vitro* testēšanas metodēm.

Norādītā kategorija	Norādītais saules aizsarg-faktors	Noteiktais saules aizsarg-faktors (noteikts ievērojot 10. punkta a) apakšpunktā ieteiktos principus)	Ieteicamais minimālais UVA aizsarg-faktors (noteikts, ievērojot 10. punkta b) apakšpunktā ieteiktos principus)	Ieteicamais minimālais kritiskais viļņa garums (noteikts, ievērojot 10. punkta c) apakšpunktā ieteiktos principus)
"Zema aizsardzība"	"6"	6–9,9	1/3 no norādītā saules aizsarg-faktora	370 nm
	"10"	10–14,9		
"Vidēja aizsardzība"	"15"	15–19,9		
	"20"	20–24,9		
	"25"	25–29,9		
"Augsta aizsardzība"	"30"	30–49,9		
	"50"	50–59,9		
"Ļoti augsta aizsardzība"	"50 +"	60 ≤		

- 15) Sauļošanās līdzekļa kategorija jānorāda uz etiķetes vismaz tikpat pamanāmā veidā kā saules aizsarg-faktors.

5. IEDAĻA

INFORMĀCIJA PATĒRĒTĀJAM

- 16) Patērētāji jāinformē par risku, kas saistīts ar pārmērīgu UV starojuma iedarbību, un par sauļošanās līdzekļu kategoriju, kas vajadzīga konkrētai saules iedarbības pakāpei un ādas tipam. Šādu informāciju var sniegt, piemēram, to publicējot valsts tīmekļa vietnēs, informācijas lapās vai paziņojumos preseī.

6. IEDAĻA

ADRESĀTI

- 17) Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 22. septembrī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN